

Svenska Canada-Tidningen

Parliamentary Library
PROVINCIAL LIBRARY
JAN 23 1932

ONLY SWEDISH CANADIAN FARM- AND HOME-JOURNAL

ARG. (YEAR 39. LOZ. MMER (Copy) 10c. WINNIPEG, MANITOBA, TORS DAGEN DEN 10 DECEMBER 1931.

ARSPRENUMERATION \$2

76. 10

Professor Cassel kräver ändring av riksbankslagen.

Varje lagbestämmelse om minimitäckning i guld av en centralbanks förbindelser väljar, anför prof. Gustave Cassel i en uppsats i Skandinaviska kreditaktiebolagets nu förliggande kvartalsskrift, att denna reserv blir mer eller mindre immobiliserad, d. v. s. avstängd från användning för sitt egentliga ändamål. För att ha en praktisk användbar reserv måste en centralbank hålla en guldkassa utöver det minimum lagen föreskriver. Endast detta överskott kan be-

Saskatchewan-poolens sjunde årsmöte.

Delegaterna uttala förtroende för pool-systemet.

Efter en sexdagars session har Vetepoolens sjunde årsmöte nyligen avslutats i Regina, Sask. Mötet hade samlat ett 160-tal delegater, som samtliga uttryckte sin tillfredsställelse med och förtroende till pool-systemet. Ett stort antal resolutioner antogs, bl. a. en om hemställan till federal-regeringen om utbetalning av en premium av en dollar per acre för varje isädd acre land i de uttorkade distrikten i Sask. i år.

Provinserna gör ytterligare lönereduceringar.

17 proc. för lägst avlönade tjänstemän.

Provinserna Manitoba har i dagarna ytterligare reducerat lönerna för i dess tjänst anställd personal. Reduktioner drabbar denna gång de lägst avlönade, såsom skurgummor, vakter, hisskonduktörer och trädgårdsmästare och uppgår till ej mindre än 17 procent, i vissa fall utöver de två proc. lönereducering, man för endast en kort tid sedan företog. Ett 40-tal personer drabbas av den nya förordningen.

Stevens till Honolulu.

Hon. H. H. Stevens, Canadas handelsminister, lär den 19 dennes komma att avresa till Honolulu, där han kommer att upptaga förhandlingar med ledande affärsföretag och myndigheter, samtidigt med underhandlingarna med Hon. Stewart, repr. för New Zealand.

Europas största sulfatfabrik snart färdig.

Stockholm den 26 nov. — Kreugerkoncernens stora sulfatfabrik i Östrand i Sundsvallstrakten är i det närmaste färdigbyggd. Provkörning nästa månad beräknas. Den blir Europas största i sitt slag med en årskapacitet av 100,000 ton. Byggnadskostnaderna uppgår till trettio miljoner kronor.

traktas såsom en fri reserv, som verkligen står till förfogande vid förekommande behov. Till följd av lagstiftningens ingripande ökas alltså centralbankernas totala behov av guldreserver vida utöver vad som på grund av sakens

Forts. sid. 8.

National-lånet övertecknat.

Över 200 millioner dollars subskriberade.

Enligt meddelande från finansdepartementet i Ottawa har det stora nationallånet som utbjöds till teckning den 21 dec., övertecknats långt före periodens utgång. Den sålunda subskriberade summan, till vilken såväl korporationer som enskilda bidragit, uppgår till 200 millioner dollars. Huruvida det övertecknade beloppet skall komma att tagas i bruk av regeringen, är ännu ej beslutat.

Förnämlig utmärkelse åt Andrew Anderson.

"Master" Farmer"-rörelsens guldmedalj och diplom till vår landsman.

Vår landsman, den kände storfarmaren, mr. Andrew Anderson i Alsask, Sask. har i dagarna erhållit en förnämlig utmärkelse i det han tilldelats "Master Farmer"-rörelsens guldmedalj och diplom.

Som bekant äger och brukar mr. Anderson en farm, Fogelvik i Alsask, Sask., vars areal uppgår till över 4,000 acres odlad åker. Ehuru mr. A. huvudsakligen slagits sig på spannmalodling äger han ävenledes en omfattande och förstklassig kreatursuppsättning av mjölkkor, höns, svin och höstar. Sin farmning bedriver han numera till stor del med maskinell utrustning och har bl. a. 3 traktorer på sin gård, combines o. a. maskiner för rationellt jordbruk.

Med livligt intresse för kommunala frågor har mr. Anderson lämnat en värdefull insats i sitt distrikts utveckling o. är bl. a. medlem av skolstyrelsen, handelskammaren, jordbrukssällskapet och Sask. Field Husbandry and Horticultural Assoc. m. fl. organisationer.

Garantien för Vetepoolen dyrbar.

De tre prairieprovinsernas andel i garantien för den canadensiska vetepoolen uppgår sammanlagt till \$22,217,302.25 och fördelas sålunda: Saskatchewan: \$13,305,654.98; Manitoba \$3,374,939.78 och Alberta \$5,536,707.49. Manitobas andel reduceras emellertid ganska väsentligt

på grund av de av provinsen från poolen övertagna tillgångarna och torde därför röra sig om i runt tal \$1,250,000.

Dessa medel representera emellertid icke aktuell förlust för provinsen, utan endast värdet av de utgifter för vilka provinserna garanterat bankerna. Varje provins har redan gjort arrangemang med bankerna rörande den finansiella ställningen i enlighet med den nyligen publicerade och reviderade rapporten från den canadensiska vetepoolen.

Järnvägskommissionen tillstyrker lönereducering.

En 10 proc. reduktion av lönerna för konduktörer, bromsare, lokomotivförare, bangårdsarbetare, telegrafister o. stationstjänstemän har föreslagits av den förlikningsnämnd, som för en tid sedan utsågs av järnvägskommissionen.

Järnvägstjänstemännens personalunioner, vars representanter varit samlade till överläggning i Montreal, ha i telegram till kommunikationsminister Manion uttalat sin protest emot förslaget och förklarat sig under inga förhållanden kunna acceptera det samma.

Strindberg på tysk fri-luftsscenen.

Friluftsteatern i Weissenburg i norra Bayern, en av de största scener av denna typ som Tyskland äger, rustar sig redan nu till nästa säsong. Med anledning av att det då blir 300 år sedan svenska härar drogo genom Franken, varvid även Weissenburg föll i deras händer, kommer man att i första hand förbereda uppförandet av Strindbergs stora historiska drama Gustaf Adolf. Ur den fylliga repertoaren kan förtjänas ytterligare framdragas ett österrikiskt frihetsspel, Andreas Hofers av Kranewitters, och en dramatiserad folksaga av Alfred Otto Stolze. Av lättare saker kunna väntas Shakespeares En Midsommarnattsdröm och Leo Falls operett Den lustiga bonden. Med anledning av Goethejubileet — 1932 har ett århundrade förflutit sedan Goethes död — kommer man att ordna populära matinéer med hans sängstycken. Dessa originella föreställningar väntas skola locka icke så få turister till den idylliskt belägna platsen.

Imperiekonferensen sammanträder tidigare?

Hon. J. H. Thomas, sekr. för Dominions i det brittiska Imperiet, har uttryckt sin förhoppning att kunna arrangera Imperie-konferensen något tidigare än vanligt, möjligen redan i juli. Det är emellertid av vikt, att Dominions-representanterna kunna närvara utan hinder. Hon. Bennetts vistelse i London lär ha betydligt underlättat förberedelserna för konferensen.

Sask.-legislaturen sammanträder först i januari.

Enl. meddelande från Regina kommer Sask.-legislaturen att sammankallas först i januari 1932. Förhandlingar pågå mellan de fyra västra provinserna om att öppna resp. parlament samtidigt och vid en tid, som senare kommer att offentliggöras.

SENASTE SVERIGE-NYTT.

Billerudskoncernen utträder ur Svenska arbetsgivareföreningen.

Stockholm den 30 nov. — Den av disponent Storjohan ledda Billerudskoncernen utträder vid årsskiftet ur Svenska Arbetsgivareföreningen och underlydande Trämasseförbundet och Sägverksförbundet. Anledningen är icke bekant. Koncernen omfattar 13 fabriker med 1,732 arbetare.

Regeringen medger fortsatt befrielse från guldinlösnings-skyldigheten.

Stockholm den 29 nov. — I fredagens konselj beslöts att medgiva riksbanken fortsatt befrielse från guldinlösnings-skyldigheten till utgången av februari. I regeringens kungörelse härom stipuleras dock riksbankens godkännande inom 20 dagar efter riksdagens början i januari. Annars upphör regeringsbeslutet att gälla.

Dom av hovrätten i Adals-affär.

Stockholm den 82 nov. — Svea Hovrätt har dömt grov-arbetaren Bror Albert Lindahl från Dynäsberget till straffarbete i två och ett halvt år för mened i samband med handläggningen av målet angående upploppet i Adalen samt för misshandel ombord på ångaren Milos. Åtalet hade ogillats av råghusrätten.

Vapenaffären.

Stockholm den 27 nov. — Kriminalpolisens rapport i vapenaffären förelåg på torsdagen. Kapten Gyllencrutz har medgivit, att han infört in mot 550 pistoler och ammunition för Muncskas skyddskårens räkning, och att en stor del av partierna anlant i Fälttelegraf-kårens namn och adress. En mindre del av vapenpartiet hade av kapten Watrang överlämnats till fascisterna. Gyllencrutz har förnekat, att han infört något som kuirgods o. säger, att han ej kände till, att införselstånd erfordrades. Enligt tidningsuppgift komma fem personer att åtalas i vapenaffären.

Ny ledamot i A. K.

Stockholm den 27 nov. — Som ny ledamot av Andra kammaren för Hallands län efter generaldirektör Wohlin, som övergått till Första kammaren, har utsetts förre riksdagsmannen lantbrukaren Oscar Landqvist, Skokloster.

Stahlberg alltiämt svensk schackmä-tare.

Stockholm den 27 nov. — Svenska mästerskapskampen i schack mellan Stahlberg och Stoltz avgjordes på torsdagen med slutställningen 3—3, varför Stahlberg behåller mästar-titeln.

Trävaruexporten.

Stockholm den 27 nov. — De nordiska ländernas överläggningar i trävaruexportfrågan återupptogs i Stockholm den 12 dec.

Ökad brottslighet i Sverige.

Stockholm den 24 nov. — Enligt officiell statistik har brottsligheten i Sverige stegrats anmärkningsvärt under de senare åren, särskilt i landsorten. Även trafikför-seelserna ha avsevärt ökat.

Importöverskottet under oktober.

Stockholm den 24 nov. — Enligt kommerskollegii värdestatistik är importöverskottet för oktober 22.41 miljoner kr. mot 29.35 miljoner för september. Exportvärdet ökades under oktober med 3.17 milj. kr.

Järnbrukens avtalsförhandlingar.

Stockholm den 24 nov. — Järnbrukens avtalsförhandlingar återupptogs på måndagen men avbröts till följd av omöjlighet att ernå uppgörelse. Avtalen beröra 28,000 arbetare. Parternas ståndpunkter sammanjämkades dock betydligt, men med den nuvarande ekonomiska depressionen är det icke lämpligt att överenskomma om nytt avtal. Nya förhandlingar upptagas före jul med utgångspunkt om ett-årigt avtal.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
Canada-svenskarnas hem- och farm-journal.

Tryckes och utgives varje torsdag av The Canada Weekly Printing Co., Ltd., ett aktiebolag inbjudet under provinsen Manitobas lagar, med utgivningsort 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant, eller om ni mottager den i någon annans namn. Då eder prenumerations-tid är utlöpen måste ni underätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare skickning. Om ni byter sin beställning eller ändrar utgivaren därom, vedan tidningen fortfarande skickas till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för densamma ifall personen, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen som ej kunna användas återlämnas ej såvida ej porto närslutes.

Till tidningen inlämnade "Fria Ord" bidrag och polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombedjas vänligen att till oss upp-giwa namn på såväl sin gamla poststa-tion som den nya, emedan vi i annat fall äro utståndsatta att sända tidnin-gen.

Betaling:— De av prenumeranterna som insända betalningen per post, em-bedjas att göra det genom "money-or-der", "express-order", eller i registrer-at brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erkännas genom ändring av da-tum på adressremsan å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tilländas prenu-meranten tills den är uppsagd och be-talning efter \$2.00 per år måste erläg-gas för skulden. Alla brev och försän-delser adresseras alltid till

THE SWEDISH CANADA NEWS
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

ANNONSFRISER
på begäran. Efterfrågning 13 rgr.) \$1.50. Dödsannons med ran. och kors ej överstigande 3 tum \$1.50. Förlöv-ningsannons, önskas, lediga platser, noter och meddelanden om kretsäm-ten, speciella missionsmöten, årsmöten o. dyl. 75 cents per tum. Dyl. annonser icke införas endast mot förut insänd likvid.

Klatchar och snärtar.
Käseri för S. C. T. av Charley Erickson.

Regeringarna i Canadas prä-rieprovinser har fått ett anfall av sparflugan.

I regeringskontorens tvätt-rum skall det nu begagnas torkpapper istället för hand-dukarna för att inskränka utgif-terna.

De kunde gå ett steg vidare och på W. C. istället för pap-per börja begagna — hö. De äro farmareregeringar och de ville på så sätt upphjälpa hö-avlingen och därmed "moder-naringen", jordbruket.

Att vännen Gust har en poetisk ådra i sin långa gängliga kroppshyddå hade jag inte vetat förrän härom kvällen då han kom stegande in i min paulun, plockade upp en gam-mal gitarr som stod i ett hörn och med en röst som skulle ha gjort både John McCormick och Lawrence Tibbet gröna av a-vund sjöng följande visa som, efter vad had han påstod, han hade "begått" på egen hand:

Att tiderna de äro hårda min-sann
Det få vi nog alla erfara
Det är ett problem för båd' kvinna och man
De ekonomiska brasorna klara
Förtjänsten är liten, snart soppa på spik
Man måste sig lära att laga,
Fast kokboken lär oss med fyn-dig logik
Att "taga" och "taga" och "taga".

Se veten hur lågt den är nere i pris!
Och torkan var hård emot grödan
Och litet och intet man får för en gris
Så det lönar sig knappast att föda'n.

Hur svårt är det inte att finna ett knog
Fast man har både kraft och förmågan!
Det klynkas och klagas, och ej utan fog
Överallt, och ej minst uppå — Logan.

Men det lönar sig lite', ja platt ingenting
Att svära och stampa i backen
Vad tjänar det till att skälla på King
Och på Webb och på Bennett och Bracken?
De göra sitt bästa, så gott de förmå
Att bringa tillbaka välmågan
Till land och till by och till stora och små
Båd' på Wellington Crescent och — Logan.

Fast jag "går på relieve" jag en fjälla dock har
Som kan laga så fin mackaroni.
Åh herre min je' vad den jän-tan är rar
Hon är landsman med herr Mussolini.
Hon är söders sol, jag är nordens is.
Jag kan smälta av kärlek och lycka.
Och det känns precis, som i paradiset
När jag henne i famnen får trycka.
"Eftertryck förbjödes" sa Gust.

Det där var ju "eine schreckliche Salbe" som tysken säger. Och Gust hotade att komma i gen och sjunga mera, då han fått svarvat ihop flera verser. Jag måste bereda mig på det värsta!

Men Gust tycker det är ett mästerverk. Han är stolt över det, som en Napoleon efter slaget vid Austerlitz!

En dumbomb skall vara född varenda minut, påstås det. Och det ser nästan så ut att dömma av hur lätt en del människor fastna på kroker som utslängas av svarta "suckers".

På en plats i "gamla landet" har en sådan lurat troskyldiga kafévårdar till att punga ut med avsevärda summor. Han har gått omkring till kaféidkare och restauratörer och hyrt deras affär för en afton. Men han har begärt att få pengar av dem för installering av radio m. m. De ha i allmänhet nappat på kroken varefter gunstig herr'n avdunstat.

Jag undrar dock om det här i Winnipeg gick så lätt för her-rar luredrejure. Jag tror det knappast. Folket i vårt gamla hemland tycks i vissa fall vara tämligen enfaldiga.

Apropå kaféer och matserveringar. Vår vän Gust, som ut-gör en aldrig sinande källa då jag önskar uppslag till "klatchar", hade fått höra att det skall vara bra för hälsan att ta en rask march efter måltiden. Då han härom dagen var inne och "chinkade" tog han en sådan där rask marsch efter maten. Men han hann dock inte längre än till nästa gat-hörn då han förnam en polis-konstapels tunga hand på sin axel och fann sig omgiven av ett halft dussin snattrande och gestikulerande kineser. Moral: En rask marsch efter maten är nog bra för hälsan, men inte förr än man betalt räkningen.

Språk och odling.
I "Lögberg" för den 3 dec. pålyser föreningen "Fron" is-

ländsk undervisning och sä-ger bland annat:
"Fron" har aldrig förr haft tre "umferdarkennara" (lärare, som gå från hus till hus). Nu är det både så, att undervisningen i de gängna ären varit den bästa frukt, och antalet på dem som visa bered-villighet att begagna sig där-av, har vuxit så, att vi nu be-höva åtminstone tre lärare."

Jag vill icke taga otillbörligt ros åt mig själv, men jag har den föreställningen, att det var jag, som först fram-satte förslaget om en dylik "gårdfariskola."

Om man härtill lägger det isländska arbete, som utföres bland flera hundra söndags-skolbarn samt Jon Bjarnason-skolan, där elevantalet lär va-ra större än någonsin förr, så blir det hela en rätt vacker gärning.

Och vi svenskar äro så ynkligt orkeslösa och liknöjda, att vi icke gitta göra det allra minsta för barnens svenska fostran!

Ur en skrivelse av doktor Alfred Bergin i "Augustana" för den 12 november, anför jag följande:
"Carnegie Foundation har just fullbordat en undersökning utav 10,000 studenter in-om staten Pennsylvania och funnit enligt president Pritt-chetts rapport att dessa hade mindre mått av vetande, då de erhöllo sina diplom än då de intogos i freshmanklassen."

Bravo! Det överträffar visst åtskilliga av mina egna påhitt. Jag hoppas, att herr Adolf Johnson nu inser, att, om man vill läsa sig dum, behöver man icke hålla sig uteslutande till Luthers skrifter. Jag vill vi-dare påstå, att man kan nå ett dylikt resultat fortare genom att studera engelska än genom att studera isländska eller svenska. Det är just för att omöjliggöra ett sådant resul-tat, som jag, med åtskillig kostnad för mig själv, agiterat för att alla skandinaviska skola lära sig isländska.

Kunna vi då icke fatta, att vi studera språk icke blott för att kunna reda oss i vardags-livet, sällskapslivet och affärs-livet, utan huvudsakligast för att utforma vår hug ("mind")? Vi låta barnen springa och le-ka för att deras kroppar skola bli välbildade, friska och starka. Vi giva dem språkövnin-gar för att deras hugar skola utvecklas och förkovras på ett sätt som motsvarar deras krop-pars utveckling och förkovran. Barnen få nog språkövningar i skolan. Jojomen, den tid man icke vill tillbringa med

Östgöta-sång.
Av Birger Mörner.

Bygder, där fädernas timglas för-runnit,
fält, där bland skördar går liarnas gång,
hem, där vid helg våra grenljus förbrunnit,
Östgötabygd, lys till sönernas sång!

Nordvart står milskog med troll och med skugga,
där skriar falken från Kvarsebo häll,
ostvart bland holmar, där häggarna dugga,
ejdrarna sträcka i skynmande kväll.

Långt över tigande slätter i natten
lyser från Linköping lyktornas rad,
långt över Vätterns vaggande vatten
klar klingar klockan från systrar-nas stad.

Strömmen som störtar mot havet,
sin moder,
runt vider hjulen med rytande röst,
räckrosar glimmar på glidande flo-der,
vildsvanen doppar i Tåkern sitt bröst.

Sovande sagor bland almar som susa
vaknande örter bland Alvastra grus.
Än över Brävalla dödsjungfrur brus,
än rider jarlen mot Ulfåsa hus.

Östgötabygd, du vår vänliga trygga,
Sol över städer och slätter och berg,
Sol över dem, som här bo och här bygga,
vaggorna vagne dig väsen med mærg.

att studera svenska eller is-ländska, får man nog använ-da på sina engelska läxor. Men — resultatet blir raka motsatsen till det som uppnås genom att studera ett språk så naturligt och fullkomligt som isländskan. Att gå på styltor är icke detsamma som att springa med sina naturliga ben. Om man aktar på mitt förslag eller ej, så gör jag ånyo förslaget, att svenskar och norskar sluta sig till den isländska rörelsen. Därtill mana trenne viktiga skäl: 1. Det gives ingen annan skandi-navisk undervisning i Winni-peg. 2. Det är skandinavisk undervisning i dess värdeful-laste form. 3. Det underlättar studiet av engelskan, gör det-ta studium mera fruktbarande för tanken och ersätter

hvad som brister i den engel-ska undervisningen.
J. B. Linderholm.

Självstartens uppfinnare avliden.
Joseph Bijur, som gjort sig ett berömt namn inom bilindu-strin genom en rad glänsande uppfinningar, har begått själv-mord tillsammans med sin fru i sin fabrik på Long Island. En morgon hittade arbetarna dem i laboratoriet på fabriken där sutto sida vid sida, vardera med en kula i pannan. Man antar att de skjutit sig samtidigt. Orsaken säges vara förtvivlan över en långvarig obotlig sjuk-dom för vilken Bijur redan o-pererats ett flertal gånger. Ä-ven hans fru lär ha varit svårt sjuk.

Bijur kommer alltid att räknas till bilindustriens stora pionjärer. Hans första uppfin-ning var bäglampan, och sedan de små batterier, som nu-mera användas på nästan alla automobiler. Han uppfann också Bendix utväxlingssystem, vilket i sin tur ledde till hans största uppfinning, den elek-triska självstarten. Han var sålunda den förste som startat en bilmotor på elektrisk väg. Han gjorde också en viktig insats vid utvecklingen av bilar-nas belysningsystem samt ic-ke minst vid fulländandet av det centrala smörjningssyste-met. Vid sin död var han 57 år gammal.

— Jag vet, att jag har an-siktet emot mig.
— Tvärtom, olyckan är, att du har det med dig.

WADENA.
Skandinaver Önskas
Det finns fortfarande rum för många skandinaviska settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Enderton Co., C.P.R. och Hud-son Bay-land, 8 till 10 års avbetalningsvillkor, \$200 till \$400 vid köpet. Upparbetade farmer till olika priser. Sta-den har mejeri, kvarn, hög-skola, hospita m.m. Största skandinaviska settlement i Canada.

LEONARD WREDE
Box 51, Wadena, Sask.
SASKATOON.

SASKATOON.
Drs. Swartout & Toren DENTISTS
Skandinaviska tandläkare
906 New MacMillan Bldg.
(Nära C.N. järnvägsstation.)
SASKATOON
Smärtfri tandutdragn. X-ray
Gas bedövning.
Telefon 6070.

MACDONALD'S Fine Cut

Bästa tobaken för dem, som rulla sina egna cigaretter.

Cigarett-papper gratis
ZIG-ZAG
i varje tobakspaket.

10¢ & 15¢

CANADA'S FINASTE CIGARETT-TOBAK

Från Clear Lake, Man.

— Från vår korrespondent. —

Ännu ha vi icke haft någon snö att tala om. På en del undanskymda platser, dit icke solen når, eller där ingen trafik förekommer ligger några korn. Kylan är ej heller att klaga på. Det var 18 grader Celsius en natt för en kort tid sedan. Det är också det kallaste vi haft det denna förljuls vinter.

För om åren, sedan turister och sommargäster packat hop sina tillhörigheter i bilar eller på "trailern", "steppat" på "gasen" och hjulat i väg var och en till sitt, har allting blivit tyst och lugnt. Det enda som stört stillheten har varit någon enstaka varg, som givit en serenad sedan "stilla skugor breda sig i kvällen". Men ej så i år.

Sedan bad- och rekreationspubliken troppade av härifrån har parkstyrelsen skeppat in lass efter lass av folk, så just nu lär här vara ungefär 1200 man och framemot en tre hundra hästar. En del bygger vägar. En annan avdelning hugger bort och bränner allt torrt bräde i Skogen. Andra rensa upp viss terränger från vide- och hasselbuskar. Myggen lär icke få något vidare bofäste här härnäst och få väl hålla sig utanför parkområdet. Lika illa blir det väl för pyjamasklädda ungdomar, som ej längre få några gömställen, där man i lugn och ro kan tillbringa några ljuva minuter från nyfikna blickar.

Man ser om sina nödhjulsarbetare på alla bästa sätt. God mat och gott om det. Doktor och sjuksköterska på platsen. Eget förråd av alla slags förnödenheter till inköpspriser. Varma kaserner, en stor rekreationshall. Kort arbetstid om ingen pådrivning från basar.

Förmanen ser efter att allt arbete utföres efter en bestämd plan, och vad som icke kan utföras på en dag uppskjutes till nästa tillfälle.

För några veckor sedan in-skeppades hit ett 20-tal buffalos, så nu ha vi åter buffeln i Manitoba. Men nöjet att springa omkring och jaga dem med pil och båg är ej längre tillåtet.

För första gången förde man i år register över alla bilar, som infördes i parken, och ej mindre än 12,000 vagnar lär ha registrerats. Man beräknar att ungefär femtio tusen människor ha gjort visit i parken och ej mindre än 800 "permits" ha utskrivits för personer, som tycka om att bo i tält. Ungefär 50 000 gallon bensin ha sålts här i sommar. Hur mycket "soft eller hard drinks" som konsumerats har eder meddelare ej reda på, och som polisen bl. blev transporterad härifrån i slutet av badssäsongen finns här ingen som kan ge upplysning om den saken.

Som ett litet kuriosum kantern," vill jag fråga Er, om jag ju tillägga, att sjön Clear det är möjligt att erhålla de

Lake frös helt över den 29 nov. 1922, 2 dec. 1923, 13 nov. 1924, 7 nov. 1925, 9 nov. 1926, 16 nov. 1927, 26 nov. 1928, 22 nov. 1929, 18 nov. 1930 och den 30 nov. 1931.

MODER.

*Blott nu som tiden
Så fort går
Tro inte moder
Lilla, vår*

*Att vi kan glömma
Bort dig då,
Vi alla tänker
På dig så.*

*Ditt ansikte
Som solsken var,
Nu är det bara
Mörkret kvar.*

*När kvällen kommer
Och allt är tyst
Tycks vi höra då
Din milda röst.*

*Vi tala inte
Till varann,
Nämner inte
Ditt kära namn.*

*För det har lämnat
Hjärtat särt,
Att tala om det
Är för svårt.*

*Allting man rör
Ett minne är,
I det hem
Ack moder kär.*

*Att ropa "mamma"
Och inget svar
Det lämnar särt
Ett minne kvar.*

*Graver såg ut —
Å, så kall,
Men kärlek värmdes
Nog din själ.*

*Vår kärlek blir
O moder lilla,
Alltid med dig
I det stilla.*

Emmy.

Ovanstående lilla dikt är insänd av mrs. Emmy Galbraith, Long Beach, Cal. till minnet av hennes den 5 dec. 1930 avlidna moder mrs. Charles Peterson i Wadena, Sask.

Tycker bra om S.C.T.

Herr redaktör!
Det har nu gått ett år sedan jag prenumererade på Svenska Canada-Tidningen. Den har varit mig till full belägenhet under det gångna året, och härmed innesluter jag två dollars för ännu ett års prenumerations, ty jag vill ej mista den. Vänligen

Geo. Pearson.

Quick, B. C.

Ärade S.C.T.!

Som jag med stort intresse läser Eder tidning och med alldeles särskilt intresse på stråkvägar och bystigar i Västerås och bystigar i Västerås, som ett litet kuriosum kantern," vill jag fråga Er, om jag ju tillägga, att sjön Clear det är möjligt att erhålla de

**Svenska Canada-Tidningen
TILL GAMLA SVERIGE!**

DEN BÄSTA LÄNKEN MELLAN SVENSKAR I SVERIGE OCH LÄNDSMÄNNEN HÄR UTE I VÄSTERN ÄR BREVEN.

MEN DÄRNÄST KOMMER TIDNINGARNA, SOM BÄRA BUD ÖVER HAVET UNDER ALLA ÅRETS VECKOR. S. C. T. ÄR EN GOD BUDBÄRARE.

SÄND DEN HEM TILL SLÄKT OCH VÄNNER. SÄND DEN TILL JUL!

**EN
KÄRKOMMEN
JULGÅVA**

nummer, i vilka denna intressanta skildring inlämnad. Saken är den, att jag önskar förvara dessa skildringar om Västra Canada —

Gunnar Ekdahl.
Innisfiel, Alta.

Årets jultidningar.

En rik flod av jultidningar från Sverige har åter utströmmat och helhetsintrycket av den rika samlingen är det allra bästa. Typografisk utstyrelse, konstbilagor, illustrationer och värdefulla bidrag av kända namn inom vår litterära och journalistiska värld göra dem särskilt attraktiva och ingen möda har sparats att göra dem till värdefulla och kärkomna julpresenter.

Jultidningen. praktupplaga och gravyrupplaga, med omslag av konstnären Gustaf Fjåstad, innehåller sålunda bidrag av Sigrid Undset, Prins Vilhelm, Albert Engström, K. G. Ossian Nilson, Berit Spong Sven Lidman och Knut Stenberg m. fl. Rikt illustrerad och försedd med konstbilagor av Engström, Schenberg, Lybeck, Lindroth och Stenberg m. fl.

Julkvällen. Publicistklubbens vackra julpublikation upptager bidrag av Maj Hirdman, Einar Malm Py Sörman, Gertrud Lilja, Ture Jansson, Gustaf Sandgren, Thor Thunberg och Arthur Möller m. fl. jämte konstbilagor "Åskväder" av Ewald Dahlskog och "Hamnen i Concarneau" av Alex Akerbladh.

Viniergatan. Författarförbundets jultidning, innehåller en serie intressanta, lättlästa och underhållande berättelser, skisser, noveller och poem av kända författare och journalister, ss. Erik Lindorm, Ture Nerman, Rudolf Värn-

lund, Margit Palmer, Agnes v. Bok" med bidrag av våra flestakända kvinnliga författare. Den är vackert illustrerad och upptager även oljefärgstryck. "Mors Julbrev" är en annan gåva, som särskilt lämpar sig för mor o. innehåller förutom den ovan nämnda "Mors Bok" i löpare för bordet, 6 julservietter samt fyra jul- och nyårskort av Maj Lindman.

Vårt Hems Jul upptager som bidragsgivare Vilhelm Moberg, Albin Widén, Erik Asklund, Sven Jerring, Hjalmar Bengtson, Viggo Johanson, Oscar Björck, Leslie Bennet m. fl.

Husmoderns Jul är i år synnerligen elegant utstyrd, och även vad innehållet beträffar, torde den bli en av de mest kärkomna julklapparna för husmor både hemma och här. Förutom ett antal recept och allmänna hushållsråd innehåller den noveller och julläsning i rikt mått och är dessutom försedd med charmanta konstbilagor för hemmets dekorer.

Julhälsningen är en innehållsrik och intressant uppställd publikation, som för det billiga priset av en krona ger god valuta i intressanta noveller välskrivna berättelser och skisser jämte en särskilt spännande pristävling med 500 kr. i priser.

Jullasset. Svenska Dagbladets barnbok, August med teckningar och text av Elov Person, Julklappen, Folkskolans Barntidning, Julbocken, Tronn m. fl. publikationer för ungdomen ha likaledes fått en elegant utstyrelse och ett gediget innehåll, o. för småttingarna ha ett oräkneligt antal julböcker, tidskrifter och tidningar utgivits. Vi anför här endast några få av de mest kända: Putte, Sannen i Concarneau" av Alex Akerbladh.

Viniergatan. Författarförbundets jultidning, innehåller en serie intressanta, lättlästa och underhållande berättelser, skisser, noveller och poem av kända författare och journalister, ss. Erik Lindorm, Ture Nerman, Rudolf Värn-

NU SEDAN IMMIGRATIONEN TILL CANADA AVSTANNAT GÄLLER DET, MER AN NAGONSIN FÖRR, FÖR DET UTVANDRADE SVERIGE ATT HALLA FÖRBINDELSEN MED GAMLA LANDET VID LIV.

S.C.T.

ENDAST \$3:- PER AR. PRENUMERERA NU, SA ATT TIDNINGEN KOMMER HEM TILL JUL. PRENUMERERA IDAG! ENDAST \$3.00 PER AR!

Bland skämttidningarna intager Kaspers Jul en särställning och att av innehållet anför några delar vore nog för att för läsekretsens klargöra vad slags skojfrisk litteratur det här rör sig om.

Som särskild attraktion bland årets julböcker kommer Årkebiskop Söderbloms Minnesalbum, ett innehållsrikt o. gediget verk med bidrag av flera ledande personligheter inom kyrka och fridsarbete inom vilket årkebiskop Söderblom varit verksam.

Den kände sagotecknaren och konstnären John Bauer har också erhållit ett storslaget och synnerligen vackert minnesalbum, innehållande de flesta av hans mest kända teckningar till sagor av Walter Stenström, Helena Nyblom, Cyrus Graner, Elsa Beskow m. fl.

Samtliga dessa publikationer kunna erhållas å Bonniers förlag i New York, och vi hänvisar till annonsen rörande briter och andra upplysningar.

— Vaktmästarn, den här biffen luktar.

— Jag ska genast öppna fönstret.

— Vaktmästarn, har ni skickat dom än?

— Skickat?

— Ja, har ni skickat dom än?

— Vilka?

— Dom som ska skjuta den raphönan vi beställde för en

Försenad Sverige-post

är anledningen till det något knappa nyhetsmaterialet för veckan. Julbrådskan gör sig tidigt gällande i år och helt säkert kommer det att bli en ansevärd Sverige-post till Canada denna jul.

Den som väntar något gott...

Spannmålsinventering.

I enlighet med spannmålsnämndens tidigare förslag av ny inventering av landets förråd av vete och råg har k. m. t. beslutat, att dylik inventering skall äga rum den 2 nästa jan.

Berns salonger

ha återigen bytt ägare. Som bekant förvärfvade för ett par år sedan direktör H. J. Thornblad samtliga aktier i aktiebolaget Berns salonger och dessa torde han även allttjämt ha i sin ägo men däremot har den stora fastigheten Katthavet nr. 4 för någon tid sedan köpts av ett nytt bolag, aktiebolaget Katthavet, vilket betalat den nästa summan av 2.25 milj. för fastigheten.

Allt tyder på, att bakom detta bolag döljer sig ingen mindre än Göteborgs bank och vad som framförallt gör detta antagande troligt, är att banken redan tidigare äger de mellan Berns och Kungsträdgårdsgatan liggande fastigheterna.

Bedrägeri mot fattigvården.

En byggnadsarbetare Nils Erik Larsson i Göteborg, som oaktat han haft tillräckligt stadigt arbete uppburet fattigvårdsunderstöd om cirka 3.000 kr., dömdes den 6 nov. av rådhusrätten för bedrägeri till fängelse i tre månader. Han förklarades skyldig att återbetala omkring 2.000 kr. av det uppburna understödet.

Gustafsberg säljer mark till Bohusläns regemente.

Mellan chefen för Bohusläns regemente och Gustafsbergs barnhusdirektion har i dagarna slutits kontrakt om försäljning till staten av ängen Knapåsen i Uddevalla för 25.000 kr. Köpet avser en utvidgning av Bohusläns regementes övningsfält.

Bryggums säteri

med underlydande gårdar, tillhörigt framlidne godsägaren T. Landgrens urarva konkursöo, inropades vid exekutiv auktion på tingshuset i Trollhättan den 5 nov. av Vänersborgsbanken för 79.300 kr.

Strandriddarhuset.

På norra Gottland ligger en gammal gård, som håller på att förfalla. För att rädda den har man satt i gång en insamling och bildat hembygdsförening, och för att få riktig fart på det hela, har man vänt sig till tidningarna och försäkrat sig om deras medverkan. Initiativet till denna kulturella minnesbragd är dr. J. Nihlén, och helt visst är företaget förtjänt av allmänhetens stöd. Den gamla gården, som går under benäm-

Nilsson själv tror, att han varit utsatt för en hämndeakt.

Mul- och klövsjuka

har konstaterats på Osbyholms gård i Rebbelberga socken, som innehaves av lantbrukaren E. Nilsson. Besättningen består av 40 nötkreatur, 42 svin och 70 hönt, vilka komma att nedslaktas.

Hjärtsjö glasbruk sätter åter i gång.

Arbetet vid Hjärtsjö glasbruk, vilket legat nere under de senaste nio månaderna, skall nu återupptagas, sedan överenskommelse mellan arbetarna och arbetsgivarna träffats. Arbetet kommer troligen att sättas i gång inom kort.

Kockums verkstad i Malmö

är f. n. sysselsatt med ett fartygsbygge, som är det största vid varvet under dess 60-åriga tillvaro. Det är ett ännu så länge odöpt motortankfartyg, som bygges för Skibs-A.-S. Dalfonn i Stavanger, mätande ej mindre än 12.800 ton. För övrigt är det trots depressionen en livlig verksamhet vid verkstaden. På jagaren Claes Horn är man sysselsatt med inredningsarbetena och den 14 nov. löpte Trälleborgs nya ångfartygsaktiebolags nybygge, tankångaren Procyon på 3.500 ton, av stapeln. Tidigare ha detaljarbetena redan börjat till den nya statsisbrytaren, vartill kölen dock sträckes först i början av januari. Från verkstadens vagnbyggnadsavdelning har i dagarna till S. J. levererats ett antal tredjeklassvagnar, vilkas mest i ögonen fallande nyhet är, att de försetts med plattform också mitt i vagnen för att underlätta av- och påstigningen. Vidare är en ny kunglig salongsvagn under byggnad vid verkstaden.

Halmahemmet

vid Höör, inköpt av Lunds stifts prästers nykterhets och diakoniförbund till vårdanstalt för alkoholister, invigdes den 5 nov. av biskop Rodhe i närvaro av landshövding Eiserman och ett stort antal inbjudna.

Ordföranden i styrelsen, kontraktsprost Wessberg i Börjinge, hälsade de närvarande välkomna, varefter han gav en exposé över alkoholistvårdens utveckling i Skåne.

Mul- och klövsjuka

har konstaterats på lantbrukaren S. Henrikssons egendom Årups gård i Billeberga socken. Besättningen, bestående av 135 nötkreatur, 65 svin och 7 får, skall nedslaktas.

Mul- och klövsjuka konstaterades jämväl på lantbrukaren Nils Sjunnessons gård Karlsberg i Hörby socken med en besättning av 21 nötkreatur och 37 svin.

Eldsvåda.

Huvudbyggnaden på Arphus gård i Härads socken nedbränd den 16 nov. Ett par dagar förut började det brinna i byggnaden men elden upptäcktes då omedelbart och släcktes. Man misstänker, att de båda eldsutbrotten vållats antingen av luffare, eller också att mordbrand föreligger.

Medaljerade postmän.

Vid en högtidlighet på Kristinehamns postkontor härom dagen överlämnade t. f. postdirektören I. Falk till överposttilljonen vid reseposten K. E. Eriksson medaljen i guld av femte storleken för nit och red-

GÖTEBORGS BANK

Göteborgs äldsta bank, grundad 1848. Eget kapital Kr. 78.750.000. (Över 20 millioner Dollars.)

SVENSKAR I CANADA!

Onskar Ni en säker placering och god avkastning av era penningar så insätt dem på vår

KAPITALRÄKNING.

Vi gottgöra härpå alltid högsta gällande ränta. Vi lägga varje halvår räntan till kapitalet, så att Ni erhåller ränta på ränta. Vi sända kostnadsfritt varje halvår till Eder per post en uppställning, som visar hur stort kapital Ni har hos oss och hur mycket det ökat genom ränta. Alla slag av bankaffärer i övrigt.

lighet i rikets tjänst och till des så småningom utrymma löbrevbäraren Karl Jonsson samma kalen. medalj av åttonde storleken.

Bävren trivs.

Bäverspår ha i höst iakttagits i Umeälvens daltaland och även invid byarna Laisholm och Björkfors i Tärna socken. Redan i augusti rapporterades att en person sett en bäver samt talrika spår och avnagda kvistar vid älven ovanför Björkfors, och i oktober iaktogs bäverspår på spårnö vid bäckarna som utfalla i Umeälven vid Laisholms by. Av spårerna att döma är det ett par ungbävrar som funnit stugan för trång uppe hos föräldrarna i bäverlandet vid Bolonjokk (i Sorsele socken) samt begivit sig ut i världen på upptäcktsfärd.

En mystisk händelse.

En kväll nyligen påträffades på landsvägen i Forsås, Adals Ljunds socken, 44-åriga jordbrukaren E. Johansson från Forsnässet, liggande halvt medvetslös på landsvägen. Han hade ett krossår i pannan, ena fotleden bräckt, ett revben brutet och av allt att döma hade även lungan skadats. Han kunde endast giva virriga besked om hur han ådragit sig skadorna. Han fördes till Souleftea lasarett, där han avled. Landsfiskalen i Resse anser det för troligt, att Johansson blivit påkörd av något motorfordon, vars förare låtit den skadade ligga kvar på vägen.

Röd dag i Kramfors.

Lördagen den 7 nov. hade av Moskva-internationalen anbefallts såsom s. k. Röd dag till firande av 14-årsminnet av revolutionen. Kommunisterna i Kramfors hade pliktskyldigast åttlytt denna order samt på lördagseftermiddagen anordnat ett möte i Kramfors' Folkets hus i övlig stil. Icke nöjda med denna mera enskilda underhållning tågade ett 100-tal kommunister vid halv 6-tiden ned till torget i Kramfors, vilket som bekant utgjort en av deras mest omtyckta tummelplatser. Här församlade sig skaran utanför kommunalhuset, och under sång, skral och levan för Sovjet-Ryssland etablerade ett bullrande uppträde, som blev i hög grad störande för det just pågående sammanträdet i Gudmundrå kommunalfullmäktige. Massan hetsade upp sig så att den till slut stormade in i kommunalrummet, där salen fylldes av de röda.

Fullmäktigesammanträdet måste avbrytas, och ordföranden, den socialdemokratiska folkskolläraren Einar Berglund, numera känd som ordförande i Västerbottens läns landsting nödgades på telefon tillkalla polisen. Denna lyck-

Arbetslösheten

i norra Ångermanland ser ut att bli av betydligt större omfattning i vinter än man förut räknat med. Sålunda är situationen i skogssocknarna, trots att arbetslösheten där icke är så framträdande som i de mera industribetonade kommunerna allvarlig. Man ser med oro fram mot vintern, som kan bli en verklig nödvinter, om det icke blir arbetstillfällen i skogarna. Ännu kunna emellertid icke trävarubolagen avgöra, vilken utsträckning timmerdrivingarna komma att äga rum under stundande säsong, och bortsättandet av arbetet har således ännu icke kunnat påbörjas. Man torde kunna uppskatta de arbetslösa antal i norra Ångermanland till 1.400, och enbart i Anundsjö räknar man med uppåt 450 arbetslösa. Huvudparten av dem som anmält sig som arbetslösa äro småbrukare och memmasöner, vilka i så gott som samtliga fall ha sin jord och sin egendom skuldsatt. Blir det icke något gjort för att skaffa arbetstillfällen befarar man att många av dem tvingas att gå från gård och grund.

Vid Bofors-verken

bliva inskränkningarna av allt större omfattning och endast ett fåtal av avdelningarna gå för fullt drift. Å de flesta tillämpas sålunda 4-dagarsvecka och t. o. m. ytterligare inskränningar ha gjorts på andra.

Sågverket vid Aspa bruk

igångsattes åter den 8 nov. efter att verksamheten på grund av tekniska skäl varit inställd under omkring 2 månaders tid. Sågverket sysselsätter ett 50-tal man. Årsproduktionen uppgår till 2.000 — 2.500 standard sågat virke, vilket dels går över Göteborg på export, dels förädlas i Göteborg. Verksamheten vid den närbelägna Olshammars sulfatfabrik pågår nu i full utsträckning och ger sysselsättning åt omkring 125 arbetare. Årsproduktionen, 18.000 ton sulfatmassa, går på export.

Utbyggnaden av Motala kraftverk slutförd.

Den andra utbyggnaden av statens kraftverk i Motala har nu slutförts. Arbetet har pågått ett år och dragit en kostnad av en halv miljon kronor. Efter utbyggnaden kunna kraftverkets turbiner leverera sammanlagt 20.000 hkr. I samband därmed har inmonterats en ny 7.000 kw. transformator försedd med modern oljekylning.

N. F:s möjlighet att förebygga krig ganska begränsad.

Årets förbundsmöte uppvisar en hel del goda resultat.

EXC. RAMEL OM DE AKTUELLA INTERNATIONELLA FRÅGORNA.

Utrikesminister Ramel höll härmed i Läkaresällskapets stora sal i Stockholm ett av Svenska föreningen för Nationernas förbund anordnat föredrag över ämnet "Från årets förbundsförsamling i Genève." Tal. framhöll, att de många, som allt sedan förbundet tillkommit, ställa mycket stora krav på dess förmåga att lösa internationella svårigheter av alla slag, ha säkerligen under det senaste halvåret haft en känsla av att i den nuvarande kritiska situationen dessa krav ej uppfyllts, att de verkliga avgörandena i de vitala frågorna träffats utanför förbundet. Det kan ej förnekas, att församlingen hade ett arbete under intrycket härav och att, naturligt nog en viss pessimism gjorde sig gällande beträffande möjligheterna för församlingen att giva några stora riktlinjer för lösande av de akuta svårigheter, med vilka världen har att kämpa. Det må emellertid icke för glömmas, att förbundet nödvändigtvis arbetar på lång sikt, och ur den synpunkten kunna de förhandlingar, som ägde rum i Genève under sistlidne september, säkerligen icke sägas ha varit förgäves, även om några omedelbara, positiva resultat av större betydelse icke kunna påvisas.

Som ett totalintryck av församlingen skulle man till och vilja säga, att den blev av betydligt större intresse än som med hänsyn till ovanstående omständigheter kunde varit att vänta. Det är sant, att förbundets verksamhet på det ekonomiska området åtminstone tills vidare förlamats. Det beslut, som församlingen fattade beträffande nedrustningspausen, måste betecknas som avgjort framsteg, ägnat att underlätta förhandlingarna vid den kommande nedrustningskonferensen.

Det beslut i frågan, som i huvudsak baserades på det av Sverige m. fl. länder framlagda resolutionsförslaget, innehåller i en resolution och innebär i korthet följande.

Rådet skall hänvända sig till de stater, som inbjudits att delta i nedrustningskonferensen, i syfte att förmå dem dels att söka förverkliga strävandena att säkra och organisera freden", dels också att — utan att nedrustningskonferensens beslut eller de program och förslag, som där komma att framläggas, prejudiceras — avhålla sig från varje åtgärd avseende en ökning av deras rustningar. Regeringarna skola före den 1 november 1931 förklara, huruvida de äro villiga att under ett år från nämnda datum godkänna rustningspausen. I rapporten tolkas denna bestämmelse därhän, att den syftar att hindra en förstärkning av de totala rustningarna i varje land. Därefter förklaras, att vissa delegationer uttryckligen önskat framhålla, "att de icke anse oförenligt med ovanstående prin-

cip, som bör vara den förhärskande, att vidtagna åtgärder till ett normalt genomförande av legala bestämmelser rörande kadrerna, ett reguljärt fullföljande av underhålls- och förnyelseprogram ifråga om land-, sjö- och luftstridsmateriel eller befästningar, ävensom uppläggandet av motsvarande förråd." Ehuru det må medges, att beslutet lämnar rum för olika tolkningar torde församlingens ingripande, få vi hoppas, komma att leda till ett, låt vara temporärt, allmänt avtal om rustningsbegränsning, det första i sitt slag, som någonsin förkommit.

Förbundets möjligheter att förebygga krigsutbrott.

I stället för att utbygga det sanktionssystem, som enligt förbundspakten art. 16 skall tillämpas, då krig redan utbrutit, har man under senare år inriktat sig på att förstärka de möjligheter förbundet har att ingripa på ett tidigare stadium för förhindrandet och förebyggandet av ett krigsutbrott. Man har härvid särskilt haft till utgångspunkt art. 11 i förbundsakten, enligt vilken "varje krig eller krigshot vidkommer förbundet i dess helhet." Rådets beslut enligt denna artikel måste vara enhälligt, d. v. s. det krävs instämmande även av de tvistande parterna, och staterna äro rättsligt sett icke bundna att iakttaga vad rådet föreskriver. Den nu avslutade konventionen avser att giva rådet befogenhet att i händelse av krigsfara utan medräknande av de i en tvist inblandade parternas röster besluta om vissa förebyggande åtgärder, vilka — och detta är huvudprincipen — staterna på förhand åtaga sig att föga sig i och med biträddandet av konventionen. Den viktigaste av de åtgärder, som rådet på detta sätt skulle kunna föreskriva, är tillbakadragandet av sådana stridskrafter, som i en spänd situation överskridit gränsen till ett annat land eller inträngt i dess territorialvatten. Man kan fråga: Innebär då inte ett dylikt inträngande på annans område krig, har inte motparten rätt att försvara sig och skola inte sanktionsbestämmelserna enligt art. 16 träda i tillämpning? Mot dylika invändningar hävdades, att det är ett önskemål att exempelvis skrämtylingar mellan gränsbevakningar genom ett dylikt rådets ingripande lokaliserar och förhindras att utveckla sig till en svårartad konflikt och att över huvud rådet inte förrän så sent som möjligt uppgiver sina försök att undvika den öppna konflikten, kriget. Vidare ger konventionen även rådet möjlighet att förhindra komplikationer av en tvist genom åstadkommande av truppers tillbakadragande till en linje bakom gränsen, varigenom en tillfällig demilitariserad zon skulle uppkomma mellan de

Bland de konstitutionella och rättsliga frågor, som sysselsatte församlingens första utskott, var spörsmålet om förbundsaktens anpassning efter Kellogg-pakten, d. v. s. införandet i förbundsakten av ett absolut krigsförbud. Frågans behandling i år ledde endast till en anmodan till rådet att vid lämplig tidpunkt i samband med nedrustningskonferensen sammankalla en kommitté av ombud för samtliga stater för fortsatt behandling av de föreliggande förslagen.

Det ekonomiska samarbetet i Europa.

Vid Europakommissionens sammanträde i september förelägo olika utredningar i form av rapporter från tillkallade sakkunniga. Samtliga rapporter debatterades av Europakommissionen vid dess septembermöte och hänsköts av kommissionen till förbundsförsamlingen. Detta var första gången som det dittills blott i allmänna drag lancerade uppslaget om ett europeiskt närmande ställdes i kontakt med ekonomiska realiteter och nationella intresse motsättningar.

Härvid framförde de utom-europeiska länderna mycket bestämda varningar mot en politik, som skulle leda till en allt för skarp avgränsning inom förbundet mellan Europa och den övriga världen. Tal. ansåg att denna allsidiga diskussion om Europakommissionens initiativ varit till stor nytta. Samtidigt som man fått ett visst utslag på det europeiska samarbetets begränsningar, har man också blivit i tillfälle att bättre bedöma dess möjligheter.

Den ekonomiska expertkommittén hade i sin rapport förordet åtgärder i syfte att åstadkomma större europeiska avsettningsmarknader och ökad frihet för utbytet av kapital, varor och arbete. Församlingen beslöt i överensstämmelse med en av Sverige, Norge och Danmark förordad linje, att icke ingå på något uttalande i dessa frågor i avvaktan på att förbundsstaternas regeringar erhöle tillfälle att närmare uttala sig om expertkommitténs rapport.

Till slut berörde tal. den mandsjuriska konflikten. Tal. ansåg att rådet i denna sak hittills väl hävdade sin auktoritet och gjort en betydande insats för fredens bevarande. Dess uppgift nu är icke att vara domare i den komplicerade konflikten mellan vitala intressen av i och för sig fullkomligt legitima art, vika stöta samman i Mandatsjuriet, utan att söka hejda de militära operationerna, att lokalisera konflikten och hindra dess utveckling till öppet krig. Rådets ansträngningar i det syftet ha icke varit förgäves, tvärtom har det utövat ett mycket starkt tillbakahållande inflytande på parterna. Förbundets möjligheter att ingripa på ett tidigt stadium för att förebygga tillgripandet av det yttersta medlet, kriget, utgöra kanske dess viktigaste uppgift. De möjligheter, som det f. n. har att ingripa i detta syfte, äro rättsligt sett relativt begränsade. Skulle trots detta förbundet med fortsatt framgång i sin medlande verksamhet kunna åvägbringa ett biläggande av de i detta fall föreliggande djupgående tvistefrågorna på fredlig väg, ha de idéer, som ligga till grund för förbundet, vunnit en seger, som för den internationella rättsord-

JULTIDNINGAR - KALENDRAR

JULSTÄMNING PRAKTUPPLAGAN. Med textbidrag av Prins Wilhelm, Sigröd Undset, Albert Engström, Berti Spong, m. fl. Dessutom en längre intressant artikel om det gamla sägenomspunna slottet Skokloster med dess oskattbara konstföremål, etc. En utsökt samling bilder bestående av 8 färgplanscher och ett 50-tal illustrationer. \$1.00

JULSTÄMNING LYXUPPLAGAN. Med denna följa ej blott de textbidrag och färgplanscher som ingå i Praktupplagan, utan dessutom 3 särskilda konstbilagor utförda i koppargravyr efter etsningar av Ferdinand Boberg och C. J. Billmark. Som extra konstbilagor medfölja dessutom 8 reproduktioner i färgtryck efter Anders Zorns mest berömda tavlor. Vackert skyddsomslag av G. Fjaestad. Endast det yppersta av kost och litteratur bjuder Julstämning. \$1.50

JULKVÄLLEN, Publicistklubbens välkända och populära jultidning. Med bidrag av våra förnämsta författare och artister. Rikt illustrerad och försedd med fyra extra konstbilagor i färgreproduktion efter tavlor av Bruno Liljefors. \$1.00

VINTERGATAN Svenska Författareföreningens jultidning. Sveriges författares egen publikation — en borgen för ett litterärt, konstnärligt och omväxlande innehåll. Med två reproduktioner av den berömda artisten John Bauers verk samt 8 författareporträtt i miniatyr. \$1.25

VÅRT HEMS JUL. Denna i de vidaste kretsar så högt uppskattade jultidning gör sig i år mer förtjänt av sin stora popularitet än någonsin. Rikt illustrerad och försedd med 2 reproduktioner i färgtryck efter målningar av Anders Zorn. \$—75

HUSMODERNS JUL. Den vackra och intressanta jultidningen som alla husmödrar längtar efter. Innehåller fängslande berättelser, spel, etc. Rikt illustrerad och försedd med två reproduktioner i färgtryck efter målningar av Carl Larsson. \$—75

MORS BREV MED "LILLA MORS BOK" är ett fynd bland alla julkappar på grund av dess rika och omväxlande innehåll. Utom boken innehåller brevet även 1 julbordslöpare med 6 servetter och 4 st. julkort. \$—75

JULHÄLSNING. Jultidningen med det överraskande intressanta och gedigna innehållet. Med berättelser, noveller, dikter, skämthistorier, etc. Rikt illustrerad. \$—40

ÄRKEBISKOP SÖDERBLOMS MINNES ALBUM. Rikt illustrerad. \$—85

BARNJULTIDNINGAR: BLAND TOMTAR och TROLL. Lyxuppl. \$1.00. **JULBOCKEN** \$—25.

Sagoprinsen — Sagoprinsessan — Putte — Lillnisse. Idealiska sagoböcker för de små, 15 cents per styck. **TRONN** \$—85

ALMANACK FÖR ALLA 1932. SVENSKA KALENDRERN 1932, per styck \$1.00. **HEMMETS ARSBOK** \$—75

Almanackan \$—10.
STÖRSTA SORTERING AV JUL- OCH NYÅRSKORT från 5 cents. **JULGRANSLJUS** 30 cents per paket.
KATALOGER ÖVER JULTIDNINGAR BÖCKER, JULBORDSDEKORATIONER, ETC., GRATIS PA BEGARAN.

BONNIERS, 561—3rd Avenue, New York City.

ningens och fredsorganisations framtid vore av utomordentlig betydelse.

Gott om ungmör i Sverige.

När man med ledning av den senaste officiella statistiken skall försöka räkna ut hur många ungmör det finnes i Sverige, får man först ta sig en funderare, vid vilken årsklass man skall börja räkningen. Stannar man för 25 år som en lämplig åldergräns för mannens inträde i det heliga äkta ståndet, så finner man, att det i Sverige finnes 350,000 män i åldern mellan 25 och 50 år, som föredraga att vara ungmör. Det är också där i landet ganska gott om ungmör — eller "gammaljantor", som man säger på sina håll — av vilka säkert det överväldigande flertalet ingenting skulle ha något över 354,000 ungmör.

emot att hjälpa till att reducera antalet ungmör och därmed också antalet ungmör. Väljer man även i detta fall 25 år som utgångspunkt för räkningen och alltså stannar vid halvsekel i streket, så finner man, att Sverige har över 351,000 ungmör, d. v. s. nästan lika många som ungmörarna i samma ålder. Som bekant brukar ju kvinnorna inträda i äktenskapet betydligt tidigare än männen — ett faktum som äktenskapsstatistiken ger belägg för — och man gör därför klokt i att ta med ännu några årsklasser, när det gäller Sveriges ungmör. Låt oss alltså börja, där tonåren slutat. Siffran ökas då väsentligen, eller med icke mindre än över 180,000, vadan det allt som allt skulle finnas över 531,000 ungmör i landet, mot, såsom nyss nämnts, flertalet ingenting skulle ha något över 354,000 ungmör.

GALLRING INOM HÖNS - BESÄTTNINGARNA FRÅN AMERIKANSK SYN PUNKT.

AV DISTRIKTSVETERINÄR G. DANIELIUS.

En genomsnittshönsbesättning kan på basis av äggproduktionen delas i tre grupper. En sjattedel till en tredjedel äro dåliga värphöns, något öfver hälften äro medelmåttiga, och några få individer lämna hög avkastning.

I en dylik besättning på hundra unghöns lämnade exempelvis under första året 20 procent från 0 till 60 ägg, 67,5 proc. från 61 till 124 ägg och 5 proc. 25 och flera ägg. I en samling vit leghorn från utvalda besättningar var produktionen till jämförelse: 8,6 proc. lämnade 0 till 100 äg, 86,4 proc. 101—220 ägg och 5 proc. 221 och flera ägg.

Kontrollvärpnästen ge upplysning om den individuella produktionen. Rekorden jämföras med vissa yttre egenskaper, värptecken. Efter dessa yttre karaktärsegenskaper kunna hönsen mer nägorlunda noggrannhet klassificeras i 3 grupper, lågtproducerande, medelmåttiga och högtproducerande.

Kontrollvärpnästen äro emellertid för omständliga och o praktiska inom vanliga hönsbesättningar. Här måste gallringen i huvudsak ske efter ålder, exteriör och värptecken.

Gallring i utsträckt bemärkelse omfattar klassificering av avels ägg, kycklingar, honor och avelstappar. Viktigast är gallringen av honorna. Det gäller dels att plocka ut de som ej värpa, dels att ta reda på hur länge de kvarlämnade ha värpt.

Inget bestämt kan förutsägas angående de olika individernas framtida produktion. Men en höna, som lämnat god avkastning, fortsätter gärna att vara högtproducerande om hälsotillstånd och kondition bibehållas och vice versa för en dålig höna. Det är lätt att plocka ut "ej värpare", men stor träning fordras för att kunna bedöma, hur länge en höna värpt, värpningsintensiteten, viloperioderna m.m. Första betingelsen är, att besättningen är normal d. v. s. att djuren äro friska, i god kondition och ordentligt utfodrade.

Gallringen börjar med avels ägen eller åtminstone med de nykläckta kycklingarna. Svaga dåligt utvecklade kycklingar dödas omedelbart. Även längre fram slaktas alla mindre lovande kycklingar. Det är givetvis mest ekonomiskt att gallra tidigt, om värptecknen voro tillräckligt tydliga. Man eftersträvar standard-idealtypen och slaktar otypiska, sent mogna, dåligt byggda unghöns, innan de börjat värpa.

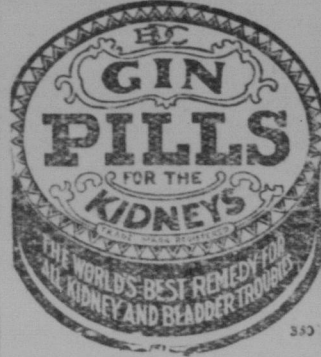
Det är mest praktiskt att börja systematisk gallring på sommarens (juli — aug.) och fortsätta en gång per månad till mitten av oktober. Syftet med sommargallringen är att bli kvitt dåliga höns, med oktobergallringen att väl-

ja ut de bästa avelsdjuren. Man undersöker djurens hälsotillstånd, ålder, vigör, typ, storlek, färg, värptecken och om möjligt produktion. Somliga höns bibehålla trots hög produktion god kondition, andra förlora konditionen; de senare passa ej att behållas för avel. Vid sommargallringen söker man att ta reda på, vilka höns som värpa; dessa behållas gärna åtminstone tills vidare, då äggpriset vid denna årtid i allmänhet är något högre. Finner man vid senare undersökning, att ifrågakvarnande höns tillhöra en lågtproducerande grupp, slaktas de vid höstgallringen.

För att bestämma om en höna för tillfället värper undersöker kloaköppning, bäckenben, kam, haklappar och örnskivor. Hos en värpande höna är kloaköppningen stor, fuktig och utvidgad samt av oval, avlång form. Nedre kanten är flat och förlöper nästan rakt, övre kanten går jämnt över i den lösa elastiska vävnaden i omgivningen. En ej värpande höna har en liten, ihopdragen, torr, mera rund kloaköppning med tunna, framträdande kanter; vävnaden i kring är hård och oelastisk. Avståndet mellan bäckenbenen (omedelbart nedom kloaköppningen) är hos en värpande höna två till tre fingrars bredd, hos en ej värpande ofta ej mera än en fingerbredd.

Samtidigt med äggorganens stegrade fuktion bli kam, haklappar och örnskivor säte för ökat blodtillflöde. De bli stora glänsande och varma. Förändringarna äro mest framträdande hos kycklingar på höjden av produktion. Allt eftersom värpnings säsongen framskrider minskas storlek och glans i kam och haklappar. Vid slutet av säsongen äro de förtfarande röda men mindre och slaka. Kammen är hos en höna, som slutat värpa, liten, sammandragen, kall och täckt och mjäll. Kammens utseende är, det bästa yttre tecknet till avslutad äggproduktion.

Värphöns skola även klassificeras efter uthållighet i värpning. Detta visar sig huvudsakligen genom förändringar i färgen (hudpigmentet) samt ruggningens inträdande. Den gula färgen i näbben, huden o. på benen ger även gul sin färg. När hönan ej värper magasineras färgämnet i kroppsvävnaden. Detta iakttagas lätt i kloaköppningen, ögonlocket, näbben och på benen. Då värpningen börjar behövs allt pigment i fodret för äggproduktionen. Det uppmagasinerade pigmentet ledes därför från yttre kroppsvävnader till äggorganen. Hos en kyckling med gula färgen från kloaköppningen på några få dagar efter det värpningen börjat. Ögonlocken bleks något långsammare, örnskivorna hos varleteter med vita skivor förlora därefter sin

För mycket urinsyra.

är mycket ofta orsaken till reumatism, gikt och höftvärk. Dåliga njurar tillåta ofta ett övermått av urinsyra att bildas och samlas. Tag Gin-Pills för att erhålla lindring och samtidigt återställa njurarna i god normal funktion.

gula karaktär följd av under- och övernäbben. Avblekningen börjar vid näbbens bas och går gradvis mot snipetsen. Efter 4 till 8 veckors produktion (25—50 ägg) har all färg försvunnit från näbben. Benen förlora sist färgen och bli ej fullständigt avblekta förrän efter 2—5 månaders produktion. Efter slutad värpning kommer färgen tillbaka i samma ordning som den försvann alltså i kloaköppning, ögonlock, örnskivor, näbb och ben. Pigmentet kommer fortare tillbaka än det försvann. Undersökning på förekomst av pigment skall ske i dagsljus; isynnerhet lämpar sig leghorn väl för provet. Färgen är dock beroende av många faktorer, fodring, skötsel, ålder, ras, individ, hudens tjocklek m. m. Hos hönsraser med helt vit hud kan man ej ta hänsyn till färgförändringar. Uthålligheten i produktion mätes efter ruggningen, skiftandet av fjädrarna. Så länge hönan värper regelbundet, behåller hon den gamla fjäderklädnaden, slutar hon av en eller annan orsak att värpa, börja fjädrarna att falla av, hon ruggar. Fjädrarna falla först från halsen, sedan från rygg, vingar och kropp. Fjäderavfall på halsen är även hos goda värphöns vanligt vid varje årtid. Fortsätter ruggningen till ryggen, börja så småningom även de primära vingfjädrarna (yttre flygfjädrarna) att fallas. Detta stadium inträffar sällan, med mindre hönan helt har slutat att värpa. Totalt stoppad värpning följes av allmän ruggning. Kort tid efter att de gamla fjädrarna fallit, växa nya ut. Under denna tid värpa hönsen sällan. Ju senare en höna ruggar på hösten, desto längre värpsäsong har hon haft. Tidiga ruggare äro därför sannolikt lågt producerande. De nya fjädrarna hos en höna, som ännu ej ruggat, är fjäderbeklädnaden ojämn, torr, silten och glanslös. Ruggning av vingfjädrarna eller de yttre flygfjädrarna är alltså tecken till allmän ruggning och ger upplysning om ruggningstidens längd. Högtproducerande höns falla nästan alla fjädrarna på en gång, de nya växa ut fort och äro ofta färdiga på 5—8 veckor, lågtproducerande däremot rugga långsamt.

Värpningsintensitet och uthållighet i värpning är karaktäristisk för goda höns. Somliga höns värpa och visa ej tecken till ruggning, men lägga endast 2 a 3 ägg pr vecka. Av en förstklassig höna fordras 5 a 6 ägg pr vecka under en lång period. I allmänhet följes värp-

Högsta Priser Betalas För PREPARERADE KALKONER

Förtjäna mest möjliga genom att PREPARERA edra kalkoner och skeppa dem direkt till The Standard Produce Co., Winnipeg, (Etablerad 1914) NI SPARAR på "SHRINKAGE" och på ONÖDIGA FRAKTKOSTNADER och får desutom ett HÖGRE PRIS.

SKEPPA TILL WINNIPEG FÖR BÄSTA PRIS.

Per lb.	Per lb.
Kalkoner, över 15 lbs. 24-25c	Kycklingar, över 3 lbs. 15c
Kalkoner, 13 t. 15 lbs. 22-23c	Hönsfåglar, 3, 5 lbs. 16-17c
Kalkoner, 11 t. 13 lbs. 20-21c	Hönsfåglar, över 4 lbs. 14c
Kalkoner, 9 t. 11 lbs. 19-20c	Hönsfåglar, 3 t. 4 lbs. 12c
Kycklingar, över 5 lbs. 19c	Gås, över 9 lbs. 13c
Kycklingar, över 4 lbs. 17c	Ankor, över 5 lbs. 15c

Alla här kvoterade priser gälla Grade "A" Poultry, F.O.B. Winnipeg. Prompt betalning. Var vänlig skriv på engelska.

STANDARD PRODUCE CO. 5 CHARLES STR. WINNIPEG

intensiteten även av uthållighet i värpningen.

Värpningsintensitet bedömes efter kroppskapacitet, bukens tillstånd och hudens kvalitet. Aggstock och äggledare hos en höna i full produktion äro 20 gånger så stora som samma organ hos en ej värpande höna. Med detta följer ökad aptit och utveckling av matsmältningsorganen. Härtill kräves större utrymme i bukhalan, vilket delvis kompenseras genom sänkning av golvet, bröstbenet.

Buken hos en högtproducerande höna är full och utspänd, men samtidigt mjuk. En höna med hård, oelastisk buk, uppkommen genom fettanhopning, är ingen god värpare. Fettet skall vara mjukt och elastiskt. Bukens storlek varierar hos rasen och individer och bestäms av hönans storlek och bröstbenets längd. Höns med kort bröstben har stort bukmaß (så och så många fingerbreddar), höns med långt bröstben litet, om man ej tar hänsyn till bröstbenets längd. I allmänhet föredrages höns med långt bröstben.

Bäckenbenen äro tunna och elastiska hos högtproducerande, tjäcka av tjockt, hårt fett hos lågtproducerande.

Högtproducerande höns ha mjukt, tunt skinn, vilket bäst känns under vingarna och på bröstet. Vidare magert, markerat huvud med stora, klara ögon (inget skrynkligt skinn å huvudet) samt flata ben. Dåligt värpare ha tjock, torr hud, klumpigt huvud, tunga ögonlock och runda ben.

Temperamentet är av betydelse. En god värpare är lugn och energisk och har god aptit, dåliga värpare äro nervösa, anstränga sig ej för att hitta föda, "lägga sig tidigt och stiga sent upp".

Hur länge skall man behålla en höna?

För äggproduktion böra goda höns behållas 2 a 3 år, för avel ibland längre. I allmänhet värpa de bäst första året och minskas varje år 15—20 proc. De flesta av andra och tredje årets ägg lägges på våren och sommaren, da äggen äro billigare. Nettot hos äldre höns sjunker därför fortare än äggproduktionerna.

Avelstuppen

måste ha god vigör, vara energisk och aktiv. Den skall ha kort, välböjd näbb, brett, djupt huvud, stora klara ögon, mörkröd kam, kort, böjd hals, medellånga, korrekt ställda ben

och utpräglad maskulin typ. Bröstet skall var väl utvecklat, stort djup mellan ryggens centrum och bröstbenet. Tuppen är trång mellan bäckenbenen och har liten bukhålekäppning. Man skall ej välja de allra tidigast mogna, da dessa ofta bli små och finbenta samt miska avkommans och äggens storlek.

VENTILATION

I mindre ladugårdar torde kunna åstadkommas uteslutande medels ett antal sma öppningar i väggarna, belägna alldeles inunder taket och försedda med skjutluckor. Genom dessa ventiler går den förbrukade luften mycket behändigt bort, under det frisk luft tillföres genom dörrarna, vilka helst böra vara inrättade såsom halvdörrar, varigenom den kalla luften så mycket som möjligt hindras att komma in nere vid golvet. Den andre halvan av dörren öppnas nämligen endast för in och utgående, under det den övre halvan får tjäna till insläppande av frisk luft. Naturligtvis kunna även fönstren användas för detta ändamål.

DEN ENGELSKA SVINSKOTSELN ORGANISERAS.

Den engelska riksföreningen för svinaveln utsände nyligen ett meddelande, i vilket framhålls, att föreningen planerar en rad åtgärder i syfte att i stor skala öka svinproduktionen i England. Ett framgångsrikt genomförande av en sådan plan är, framhåller föreningen vidare, att de engelska svinuppfödarna befrias från det hot, som den utländska dumpingen utgör. I samband härmed påpekas att under en enda vecka 166,000 svin slaktades i Danmark, av vilka större delen var avsedd för den engelska marknaden.

— Jag undrar så mycket om Edvard skall komma att älska mig även när jag blir gammal?

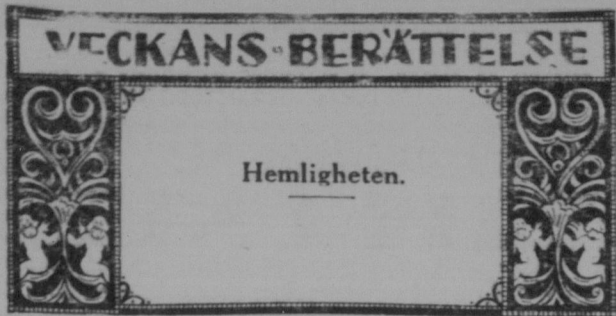
— Det får du ju snart veta!

— Min läkare har förbjudit mig allt stillasittande.

— Och likväl går du på bal varenda kväll.

— För gav du mig alltid smeknamn. Nu kallar du mig aldrig någonting...

— Det visar, att jag kan behärska mig.

Hemligheten.

Rullas Alfred var en ovanligt högmodig och prålsjuk pojke när han växte upp och gick i ungdomslivet. Hans föräldrar hade heller ingenting annat att tala om varken här eller där, utan det var bara Alfred, Alfred och Alfred och deras egen duktiga son, Alfred. Ja, det hängde enfaldigt i alltjämt. Och man vet hur de unga flickspökarna ständigt löpa efter sliska pojkar, rent av såsom to-kiga. De försöka allt för att falla honom i smaken; de bjuda på brännvin om lördagsnätterna, de pynta ut sig och de springa och fjäska jämt som för en prins. Så löpo de även för Rullas Alfred, och han, som inte fatt bättre vett och lärdom hemifrån, log emot dem med hela munnen. Sedan han under årens lopp först befläckt flera flickor, alldeles som det plågar gå, gick han oskyldig som ett nyfött lamm, kantänka, åstad och gifte sig med Back-Lisas dotter, Anna, som kunde säga "ensam" vad skönhet och dygd anbelangade.

Hur Back-Lisas Anna kunde gå och gifte sig med en sådan karl, var någonting som folk kunde undra över. Kanske det ändå var hennes "rätta", och då behövde väl därtill intet mer undra över. Kanske det ändå var hennes "rätta", och då behövde väl därtill intet mer undras och sägas. Kanske det var utsett att Alfred och Anna skulle höra ihop...

Anna var enda barnet hemma med modern på hemmanet. Fadern hade Amerika slukat i sitt sköte; där låg han begraven. Hennes enda broder trälade också kvar där borta i det fjärran landet. Det är så ledsamt med den emigrationen: de unga födas, fostras och omhuldas i hemlandet så länge de äro inte duga till stort annat än äta och sova. När de bli redo till arbete fara de i väg och ödsla sina krafter i ett annat land, sända hem en och annan styver, men bli för det mest själva kvar där borta. — Så gick det åtminstone med Back-Lisas karlen och med sonen också.

Rullas Alfred flyttade nu tillsammans med sin Anna och sin svärmor. Skam till sägandes var det väl så, när allt kom omkring, att Alfred tyckte varken om sin unga hustru eller om svärmorerna. Han tyckte ändå bäst om hemmanet och gården, och räknade de båda kvinnfolken likasom på köpet. Men de gamla ha ofta bättre ögon med sig i sådana fall än de unga. Mor Lisa läde fort märke till saken, och hon gav sig håken på att Alfred skulle få veta även hennes mening och så småningom rätt så därefter. Tillfälle gavs snart.

En vederstyggligt regnig varsonsmardag sutto de tre vid Backens och äto middagsmåltid, då Alfred kommanderade sin Anna bums upp från bordet och till handlarn efter saltströmning. Han längtade så innerligt efter fisk, så, ja, Anna fick lov att lyda och traska i väg som en springflicka den

kilometerlånga vägen till handlarn, bara för att göra Alfred till lags. När hon vät och frusen återvände, dugde inte fisken — och för resten dugde inte helaste mänskan att köpa fisk, kan tänka. Där fick hon, Anna, lön för dydnad. Den räddades, där gnälldes och skällades och när allt kom omkring var varken mor Lisa, eller Anna värd en sur strömning ens. "Jasså, du tillstår meningen om oss?" högg mor Lisa till när Alfred hade gnatat tillräckligt. "Men nu ska ja säga en sak, du arma as, jag var här en dag före dig, och jag är för god att tala att en sådan snorvalp som du skäller ned mig."

"Ja ä ingen snorvalp, och as kan du vara själv", fräste Alfred till.

"Jo, as ä du, och flick-malare och svin..."

Och så blev det högre och grövre och vänster och värre. Slutligen gick det så långt, att Alfred började trakteras med brandgaffeln och stolar och vedträn och vad löst tillhygge som helst. Både mor och dotter hjälptes åt att traktera. Men Alfred svarade med samma mynt. Han slog och sparkade de båda kvinnfolken, så det var helt grymt med alltsammans. Mor Lisa fick lov att rymma sin kos, och Anna nedkom med ett foster natten därpå.

Så gick det till. Sedan förliktes de allihopar igen, men herran vete hur djupt den förlikningen låg. För se, intet sågo de åtminstone kära ut i varandra, och intet sade de heller mycket. Stilla höllo de sig emellertid ovanligt länge, änka fram emot skördetiden.

Och så dog mor Lisa. Men om han fick en ärlig död, så finns här ingen sanning mera till i världen. Hon togs ihjäl, så sant som prästen säger amen i kyrkan, och mågen, Alfred, var banemannen. — Se, det hände på hösten efter det man hade kört in första rågen i rian vid Backens. Alfred hade varit och uppgjort eld i riugnen om aftonen, och mor Lisa, som var mån om sina ullfällar, gick och hämtade fällarna till rian. Det var ju bruk och vana även då, att röka ullfällarna i rian om hösten. Men på den färdan blev stackars mor Lisa, ty hon rökte in sig själv med jämte sina fällar.

Dottern Anna blev orolig över modern framemot midnatt och låg jämrande i sin säng. "Det var, som anade hon att någonting bedrövtligt hade hänt den gamla, och så gav hon sig slutligen ingen ro förtän hon fått Alfred med sig ut att söka reda på den försvunna. Men se, den liderliga mågstackaren var inte den som ville finna någon mor Lisa. Han låtsades springa i gårdarna, han sökte i fähuset och på vägar och stigar, men aldrig ville han finna henne igen. Då, mitt under allt sökandet, var det som om någon skulle ha viskat till Anna, att han, Alfred, bragt henne om livet, dödat sin svärmor! —

Natten var månlyus och mild, ty man var ännu i slutet av au-

gusti. Inte en enda liten vind-pust skulle ha försports, intet löv skulle ha prasslat till, utan det var rent stilla. Tyst var det; inte ens byrackan, som alltid brukat leva till om nätterna, knyste så mycket som "vov" en gång.

Alfred och Anna stodo där ute på gården och skådade varandra rådvilla i ögonen. Alfred var smått ilsken, kantänka, för det han blivit störd i sin natt-ro, och så tyckte han:

"Nej, nu ä mitt tålmod slut. Nu ska här sovas, hon må sedan hålla till var som helst, käringen." Och så skulle han gå in och lägga sig till sängs igen. Men Anna grep honom i armen och drog honom tillbaka.

"Har du varit till rian?" vändades hon.

Alfred gav sig till att skratta, rätt och skärande.

"Det fattades bara..." retades han.

Anna, som förut var tillräckligt otycklig, kände ilskan stiga upp, när Alfred så gjorde narr av henne. Hon tyckte att den lede mannen liknade mera en djävul än en människa, och det vart så, att gråten ville tränga sig fram jämte ilskan.

"Hon gick ju till rian med fällarna, mor", fortför hon, darrande på rösten.

"Ja, vem räddde för det!" högg Alfred av.

Det svartnade för Annas öron, och hon skrek till, som när en nödställd ropar på hjälp:

"Du har stängt in henne i rian!"

"Din helvetes markatta!" väste Alfred, och gav hustrun ett knytnävsslag rakt i ansiktet, så att hon störtade rygg-länges till marken. — Så bar det till igen, det gamla grålet och tumultet. Nu var Alfred icke endast omänsklig, han var demonisk. Först slog han sin Anna så att blod flöt från näsa och mun på henne, så skändade han henne både i ord och handling, och när han äntligen lämnade henne i fred och gick in till stugan, låg hon, Anna, där som en trasa. Kläderna voro rivna, ansiktet fullt av blånader och sår och hela kroppen litet varstans mörbultad.

Alfred gick emellertid lugnt till sängs och sov snart också lika lugnt.

Vad det led, förmådde Anna släpa sig till grangården och omtala en del. Att hon av sin egen man blivit så ohyggligt slagen omtalade hon ändå inte, för se, hon skändes för den saken. I stället ljög hon, att hon hade fallit, och att hon stött sig rent obarmhärtigt vid fallet. Men hur hon i sin halvyrsel jollrade och berättade, så kom verkligheten trots allt fram, ehuru man fick antaga det mesta och fundera sig till händelsens förlopp.

Fram mot morgonsidan vart Anna så pass kry igen, att hon kunde fortsätta sökandet efter modern. Ett par karlar, ifrån grangården hjälpte till att söka, ty de tyckte ändå ganska stor synd om den arma och otyckliga Anna. Hennes karlstackare, Alfred, skulle kläpkas vid första tillfälle, menade grangårdskarlarna hämndgrikt. De skulle klä högmödet ur honom. —

Man sökte och sökte efter mor Lisa. I rian fann man henne, instängd jämte sina ullfällar och ihjälkvävd av röken. Hon låg med vidöppen mun och stjärande ögon och såg riktigt hemsk ut så här i halvdamern. — En av karlarna sprang förut att hämta en långflake och häst,

så man skulle få den stackars gamla Lisa till gården och få henne vederbörligen tvättad o-lagd på bår. Under tiden småpratade de andra vid rian om hur det hela kunde ha tillgått, huru mor Lisa egentligen kunde ha lämnats kvar och dött där inne.

"Dä ä en döder hund inunder, kan ni va säker om", mumlade en gammal backstugukarl menande.

"Va fö naa't?" "Ja mena, ho ä int kunna stäng in si' själv..."

Det gick liksom en avlägsen åska av allt mummel bland folkgruppen vid rian. Och så frågade man sig efter mågen i huset, Alfred, som inte syntes till. Man började ana någonting tragiskt med det hela, en aning som utlöste sig i att mågen Alfred fick grova och fula miss-tanker emot sig.

En karl begav sig ned till gården för att kalla på Alfred, men stugudörren var omsorgsfullt stängd inifrån och gardinerna voro ännu dragna för fönstret.

Just när man höll på och bar ut liket ur rian för att på iång-flaken föra det till gården, kom Alfred springande andfädd och såg sömnig ut. Han låtsades på en lång stund inte förstå ett dugg av allt det inträffade. Vem kunde ana, att mor Lisa råkat stänga in sig i rian?

Det var ingen som brydde sig om hycklaren. Men när han gick fram till den döda och betraktade henne, kunde backstugukarlen inte hålla sig utan anmärkte:

"Så ful va ho väl int sist du stängd dörrn?"

Alfred vart kritvit i ansiktet och steg undan utan att dock låtsas höra frågan.

"Du slipper klä henne nu", envisades backstugukarlen och grinade brett.

"Dä ä väl int' ja' som stängt in käringen!" fräste Alfred slutligen, darrande i varenda led. Och så började det kräket till karl skylia allt på mor Lisa själv. Hon hade, förstär man, gått in i rian och sedan hade dörrn smällt igen efter henne, och hon hade då inte hittat ut. Bommen hade ju han, Alfred, satt emot dörren först sent på kvällen — hur kunde han då ana att mor Lisa var där inne, kanske redan då ihjälkvävd!

"Vem va du rädd för, då du inte våga till att gå in ä se efter elden i rian", sporde någon förebrående.

"Häll käft nu, eller ska..." skrek Alfred, men hejdade sig och gick sedan tyst, vad än man sade till honom.

Men hur han än fritalat sig, så var det ingen som trodde honom vara helt oskyldig i saken. Skyldig är skyldig om än tusen bevis finnes för frikännandet.

Tiden gick och folk började ledsna vid hela historien. Alfred hade gott munföre och tillräckligt med pengar och det skulle ha fordrats bra mycket för att skyldigkänna honom för brottet. Han gick fri, och folk brydde sig inte vidare i varken Alfred eller det timade.

Så blev det höst andra året. Då hände sig det egendomligaste i hela det sorgliga. Gamla mor Lisa som redan legat ett år i graven kom igen och visade sig där vid Backens.

En tidig morgon på hösten, när man skulle ut till rian att tröska, Backens Alfred och Anna jämte pigan, mötte man gamla mor Lisa helt oförmodat i förstugan, alldeles som om ingenting skulle ha hänt. Hon stod där så lik sig och så naturlig, som hade hon stått där livslevande. Alfred och Anna hissnade till båda två och ryggade tillbaka fasande för synen. Men pigan tyckte att det hela föreföll så helt naturligt, och utbrast nästan glatt:

"Nej, se gammelmor! Hur har ni det nu?"

Välнадn räckte ut sina jämmerligt vissnade händer liksom famnande någonting osynligt. Så sade hon:

"En var skördar sin åker. Såsom vårt liv här varit, sådan blir lönen i det eviga."

Så vart det som om en strålande dimma hade lagt sig ned över gammelmor, vilken i detta ögonblick syntes så osärligt vacker. När dimman försvann, var även mor Lisa försvunnen, utan att någon kunnat göra reda för hur det gått till.

Alfred stapplade såsom en sinnesrubbad in till sin kammar igen och syntes inte mera den dagen. Dagen därpå tröska-de man, men ännu var Alfred som bortblandad.

Sedan dess såg folk honom ofta medan han levde, sitta på dörrtröskeln vid sin rian med huvudet lutat emot handen — grubblande för sig själv. För se, den som plågat samvete haver, han är lik det villandets djuret i skogen.

T. L. G.

— Vaktmästaren har stavat omelett med ett t på räkningen. Det ska vara två t.

— Ett ögonblick, ska jag skriva om den. En omelett 75 öre, två te ä 50 öre 1 krona, gör 1,75.

Saskatoon Tannery Co.
 (Saskatoon Garveri Co.)
 Pacific Ave., opp. City Market, Saskatoon, Sask.
 Hudar och skinn uppköpas
 Expertgarvning av hudar o skinn. Vi betala fraktkostnaderna för hudar, som insändas till garvning.
 Allt arbete garanteras.
 Begär prislista.

U. S. A.

Är Ni Sjuk eller Svag?

Försumma då icke att i tid vända er till mig. Trettio års oavbruten praktik i behandling av tusentals fall visar välförtjänt förtroende.

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika

SVENSKA RÅDGIVAREN "GODA RÅD"

Den här berömda med flera illustration försedda läkarebok, av Leigh skrivt speciellt för svenskar i U. S. och Canada, innehåller många VARDEFULLA RÅD OCH UPPLYSNINGAR FÖR UNGA MÄN, emnämner alla för MÄNNEN SÄR-EGNA SJUKDOMAR, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o.s.v. Boken handlar även om LIVETS HEMLIGHETER och borde läsas av varje ung man. Om ni varit efter för oförstånd i era unga år, eller systemet blivit försvaradt genom utsveiningar i snare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bli vatt ÅTERSTÅND till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. BOKEN SÄNDES ALLDELES GRATIS OCH PORTOFRETT I FÖRSEGLADT OMSLAG TILL ALLA, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH,
 179 W. Washington St., B. 8., Chicago, Ill.

Svenska Canada-Tidningen
325 Logan Ave. Winnipeg, Man.
TELEPHONE 29 911

PRENUMERATIONSAVGIFTER

I Canada:	
Helt år i försk.	\$2.00
Halvt år i försk.	1.00
I U.S.A.	
Helt år i försk.	\$2.50
Halvt år i försk.	1.25
4 mån. i försk.	1.00
I Sverige:	
Helt år i försk.	\$3.00
Halvt år i försk.	2.00
4 mån. i försk.	1.00

Swedish Canada News
The Canadian Swedish Home and Farm Journal.
P. M. Dahl,
Managing Editor

Printed and published every Thursday by the Canada Weekly Printing Co. ave., Winnipeg, Manitoba, and under the laws of Manitoba, at the

Torsdagen den 10 december 1931.

SETTLEMENTSPLANEN FÖRKASTAD.

FÖR en tid sedan uppdrogs riktlinjerna för en koloniseringsplan enligt vilken staden, provinsen och federalregeringen gemensamt skulle placera och hjälpa jordbruksintresserade arbetslösa att erhålla ett jordområde stort nog att föda dem och deras familjer. Förslaget som i dessa dagar behandlats av federalregeringen, har avslagits, ett beslut, som ur flera synpunkter är att beklaga.

Det finns ett stort antal personer, som erhålla direkt understöd av staden och provinsen. Det var huvudsakligen i syfte att i någon mån underlätta den stora ekonomiska bördan, som tynger staden och dessa skattebetalande borgare som planen tillkom. Det var därför ej underligt att staden såväl som provinsen på det varmaste rekommenderade denna plan, som en av de bästa, i all synnerhet som det vid tillfället fanns gott om folk, som förklarade sig villiga att acceptera ett anbud för kolonisation som av dessa myndigheter framställdes. Vid överlämnandet av förslaget till regeringen i Ottawa har provinsen och staden förklarat sig redo att göra vilka justeringar som helst som kunde anses av behovet påkallade för att därigenom underlätta förslaget antagande i Ottawa.

Federalregeringen har tydligen ställt sig skeptisk gentemot det praktiska i planen och givetvis har kostnadsfrågan varit en ganska viktig faktor att räkna med. Federalregeringen skulle nämligen stå 50 proc. och staden och provinsen dela återstoden av kostnaderna lika.

Det var emellertid utslutande av de bästa motiv som planen fick ett så varmt understöd, och dess förkastande i Ottawa måste synas så mycket mera underligt som ett stort antal av regeringens medlemmar själva gjort uttalande att direkt understöd är vad som nu återstår, allidestund de nödhjälpsarbeten som anordnats, icke räcka till att absorbera den arbetslösa befolkningen och ej heller ge de mera arbetsvilliga och initiativkraftiga samma tillfälle som en settlementsplan av det här avsedda slaget. Vi vidhålla alltså uppfattningen att stora fiertalet av de arbetslösa önska arbete och ej direkt understöd. Men ju längre detta pågår och utdelas, ju mera menligt kommer det ock att inverka på folket. Självrespekten och självbevarelsedriften minskas och vad därav följer är lätt att inse och förstå. De rådande förhållandena på arbetsmarknaden kräva omedelbar och effektiv handling om landet skall lyckas rädda sig ur den svåra läget. Och om man ej äger förmåga att ge direkt understöd och direkt hjälp i form av kläder, kost och logi m. m., så kan man dock och bör också äga förmåga att förebygga moraliska effekter å landets befolkning.

Professor Cassel kräver ändring av riksbankslagen.

Forts. från sid. 1.

natur skulle vara erforderligt. Detta är ett resultat, som lagstiftningen naturligtvis varken avsett eller förutsett. Lagstiftningen har utgått från den anse, att centralbankerna normalt borde hålla en lämplig guldreserv för att kunna möta de anspråk, som ställas under extraordinära förhållanden. Men lagstiftningen har aldrig förmått ge den tanken en form, som motsvarar innehållet utan har genom att stelt fastslå en viss minimireserv undandragit densamma varje användning.

Lagstiftningen har också genom sina stränga bestämmelser om guldreserver på ett alldeles oproportionerligt sätt inriktat både centralbankernas och allmänhetens intresse på dessa reserver. Vidare påvisas, att vid kritiska tillfällen visa sig lagbestämmelser om en minimireserv vara direkt skadliga.

Professor Cassel avslutar sin uppsats med att framhålla, att tiden nu synes mogen för ett fullständigt avskaffande av alla lagbestämmelser om minimireserver. Ett sådant steg bör helst tagas samtidigt i alla ledande länder. Såsom en förberedelse härtill bör en överenskommelse träffas mellan de ledande centralbankerna om att de skola försä sina regeringar

och parlament att vidtaga nödiga ändringar i bestående lagstiftning. Själva dessa lagändringar kräva ju någon tid, men böra i alla fall genomföras utan onödigt dröjsmål.

Det viktigaste är i alla fall, att en överenskommelse av antydd art träffas mellan de ledande centralbankerna. Verkan skulle bli en omedelbar omställning av den allmänna uppfattningen av guldreservens betydelse. Den härskande skräckan för täckningsgränsen skulle övervinnas, och allmänheten skulle snart vänja sig vid att betrakta betydande förändringar i centralbankernas guldreserver såsom en helt naturlig sak, som icke behövde föranleda någon särskild oro.

Hade endast det första avgörande steget tagits på denna väg, så skulle det också bli klart, att centralbankernas anspråk på guldreserver komme att nedsättas, och att man verkligen kunde räkna på ett systematiskt motarbetande av guldknappheten. Detta skulle mer än något annat kunna bidra till att den nuvarande oron för ett vidare fall i den allmänna prisnivån skulle lägga sig, vilket är första förutsättningen för att ett förtroende till den ekonomiska framtiden skall återvända. Ser man saken ur den synpunkten, så förstår man, att det är angeläget att i denna sak skrida till omedelbar handling. Vi ha helt

enkelt icke tid att vänta med denna åtgärd över den kommande vintern. Ett sådant dröjsmål skulle kunna leda till en ytterst ödesdiger förlängning av krisen.

När en gång varje lagstiftning om guldreserv avskaffas, kommer hela ansvaret för en förnuftig guldhushållning att vila på centralbankerna. Man har då rätt att förvänta, att dessa skola utnyttja sin handelsfrihet till upprätthållandet av ett stabilt penningvärde i världen. Därmed skall grunden vara lagd till en samhällsekonomi av vida större stabilitet än vi någonsin tidigare lyckats uppnå.

Hjälp till självhjälp.

Trots det stora antal, som nu erhållit hjälp och understöd från staden och kommunen på grund av den rådande arbetslösheten, finnes det dock ännu några unga män, som icke högre önska än att få komma ut från staden, få utföra ett arbete av vad slag som helst och förtjäna en slant.

De besitta goda kunskaper inom snart sagt vilket område som helst och det är friska, starka kraftiga pojkar med gott gry och gott humör. Depressions tiden tar på dem och de längta efter ett tillfälle till att få visa vad de duga till.

Finns det möjligen någon farmare, som har en smula användning för dugliga arbetare, med erfarenheter och kunskaper i allt inom jordbruket förekommande arbete, så gjorde han dessa unga män en stor tjänst genom att erbjuda dem litet arbete. Det är icke betalning, som är huvudsaken, utan arbete. Därför kunna vi också rekommendera dem på det varmaste, och vi äro fullt övertygade om att ingen arbetsgivare behöver ångra, att han så berett en ung man hjälp till självhjälp.

Om arbete finnes, och Ni önskar en man, så skriv några rader till oss om saken, och vi skola vidarebefordra edert erbjudande till någon av de unga männen.

S. C. T:s julnummer

utkommer den 17 december i två sektioner om 16 sidor vardera. Såväl innehåll som utstyrelse lovar att bli av intresse för vår läsekrets, som helt säkert skola välkomna en smula god och intressant julläsning. Förutom det sedvanliga nyhetsmateriale och artiklarna i den ordinarie sektionen av tidningen inflyter ett rikt material av goda berättelser, välskrivna skisser och noveller, skämtsamma anekdoter och vitsar råd och rön för husmor och en sida för barnen med uppgifter och gåtor m. m. angenäm sysselsättning under halvdagarna. Det skulle föra för långt att här redogöra för alla bidrag, vi ha haft nöjet mottaga och vi vilja ej heller gå händelserna i förväg och förråda för mycket.

Glöm ej att S. C. T. är den bästa julgåvan! Den bringar en hälsning till edra vänner och bekanta under årets alla veckor. Prenumerera i dag för er själv och edra vänner!

The Sandvik Steel Works.

är namnet på en synnerligen elegant reklamskrift, som i dagarna distribueras till boga-

gets kunder på den engelska etsningarna, som återgivits marknaden. Sällan har man väl sett ett så elegant, typografiskt såväl som redaktionellt, uppställt och utarbetat verk, och det länder vårt förmåliga industriföretag till all heder, att man i vidsträcktare kretsar får tillfälle följa dess utveckling och framsteg från en enkel anläggning till ett av vårt hemlands största och mest kända företag.

På elegant, välformad engelska redogöres först för bolagets utveckling och dess förbindelser över världen jämte uppgifter om dess produkter och de vid järnverket brukade metoderna härför.

Som avslutning följer en serie utomordentliga etsningar från anläggningens många olika avdelningar jämte historik och tekniska uppgifter i förklarande noter. De vackra

efter en ny metod för litografering, ha utförts av konstnärinnan Ragnhild Nordenstam. Det är med verklig glädje man bläddrar i det vackra arbetet, som utgör ett ypperligt bevis för svensk industris noggrannhet, gedigenhet och enorma utveckling. Ehuru utgiven som reklam och annonsering utgör loken ett värdefullt tillskott till vilket bibliotek som helst och torde särskilt för oss utlandssvenskar vara av intresse, när det gäller att för engelsk publik sprida kunskaper och utgifter om vårt hemland och dess näringsliv.

E. Lj.

Domare James McKay, Regina, Sask., avled häromdagen under ett besök i Toronto. Han var vid sin död 69 år gammal.

Femårsplanen sedd med ryska ögon.

A Tidens förlag i Sverige har utkommit ett av författaren A. Jugow publicerat arbete: "Femårsplanen". Som en motsättning och en jämförelse till förut i S. C. T. återgivna artiklar om 5-årsplanen och socialtillståndet, tilläta vi oss här anföra märket F. Ch:s uttalande om Jugows märkliga arbete.

Den amerikanske journalisten Knickerbockers till svenska översatta bok om femårsplanen väckte berättigt uppseende. Att författaren blev illa sedd i Ryssland efter att ha avgivit detta vittnesbörd om vad han sett och förstått, var ju ej underligt. Han uttalar nämligen oförbehållsamt, att även om Ryssland förmår driva upp sin produktion till den höjd, som åsyftats i femårsplanen, så är därmed icke vunnet varken ett nationellt välstånd eller en internationell maktställning. Allra minst ett nationellt välstånd. Det är av stort intresse att av en ryss få samma frågor behandlade — och höra samma eller mycket likartade slutsatser uttalas. Jugow har enligt förlagets — Tiden — meddelande haft officiella ryska sifferuppgifter tillgå. Att dessa icke tala till femårsplanens nackdel torde vara visst. Redan för tre år sedan har Jugow utgivit en bok

om den dittills förda ryska ekonomiska politiken, och konstaterade "uttömmandet av dess möjligheter". Han vill nu analysera den nuvarande ekonomiplanen och kritiskt skärskåda dess problem. — Planen är att bringa landet till en ny, oerhörd hög nivå av materiell och kulturell utveckling. En genomförd industrialisering av hela landet skall stötta på ett detaljerat program för produktionen. Dennes ökning skall åstadkommas dels genom stark elektrifiering, dels skall erforderligt kapital uppbriagas genom jordbruket, som alltså alltså får vara grunden till Rysslands välstånd. Den ökade produktionen — ty den är inom vissa grenar enormt ökad, främst dock för sådana varor, som avsetts för export — har handel i hög grad av transportväsendets försumpning, och man kan redan därför ej organisera förbrukningen genom att skapa jämvikt på markna-

HÅLL DIG TILL SÅGEN!

Köp en äkta Sandvik handsåg, Sveriges bästa fabrikat. Största utförsäljning i Skandinavien. Och nu, för att göra dem bättre kända i Canada, ha vi erhållit anbud att direkt till förbrukarna sälja några hundra sågar, just nu inkomna från Sandvikens Jernverk A.B.

Följande låga priser gälla till 1ste jan.

Speciella priser	Vanliga priser.
20" Handsåg \$3.55	\$4.70
22" " 3.75	4.95
24" " 4.00	5.30
26" " 4.15	5.50

Fritt levererade per post eller express överallt i Canada. Betalning med ordern eller C.O.D.

Sågarna äro garanterade, tillverkade av extra prima kvalitetsstål. Väl härdade, filade och satta. Fint polerade. Handtag av polerat äppleträ.

SOM EN NYTTIG JULGÅVA
LÅT EN SANDVIK-SÅG VARA DAGENS LÖSEN.
Sandvik Canadian Limited

410 St. Nicholas Street, Montreal P. Q.

den, som det förtröstansfullt ätete. Man har emellertid, då det berämda överflödet av förbrukningsvaror uteblivit, måst införa ransoneringssystem, varvid endast "de arbetande" komma i åtanke — och — "Ifråga om kvanten måste vi konstatera en uppenbar tillbakagång", skriver folkhushållningsrådets ordförande.

Detta torde vara ett allvarligt skäl — utan att se på de illojala dumpningsmetoderna vilka medföra en allvarlig fara för varje lands lönestandard — att överväga alla möjligheter innan man inlåter sig på handel med ryska varor. Kvaliteten för utförselvaror torde nog föga intressera de ledande, så länge man kan förtjäna något. Omläggningen av industrien till jätteindustri är givetvis enormt kostsam. När man tänkte sig jordbruket som understödjande, tog man naturligtvis i viss mån upp industrimetoder — man gjorde staten till företagare, eller man framtvungade kooperativa företag, medan de enskilda företagen inskränktes. Allt nedlades på de allmänna företagen, och den spannmålskvantitet staten kunde disponera, har ökat. Men på många håll ha bönderna år 1930 endast lagt så mycket jord under bruk, som deras andelar kunna anses utgöra — för annat ändamål producera de ej.

Till produktionens svårigheter hör också transporter, som "lida av planlöshetens alla brister". — Så stor har oordningen och försummelserna varit, att man sedan januari 1931 pålagt strängaste straff, även dödsstraff, för disciplin-förseelser inom trafiken. Naturligtvis lider Rysslands inre ej ens för dem finns det varor, främst livsmedel — tillräckligt; endas genom smyghandel med oerhörda pris kan livets nödortfört anskaffas, medan fri försäljning av allehanda lyxartiklar — t. ex. parfym — sker i statens butiker. Denna stat, som skall ombesörja allt, behöver naturligtvis oerhörda tillgångar, och man hade väntat att de inkomster, som icke utgjordes av skatter, skulle stiga — men så har ännu ej blivit fallet. Skatterna äro till stor del indirekta förbrukningskatter på alla större behovsartiklar. Detta måste hart drabba hela befolkningen, helst som lönerna i själva verket sjunkit — den nominella lönen har stigit med endast 6 proc. mot beräknade 46! Höjningen av lönerna skulle till stor del utgå i bostäder, försäkringar o. d. — för många en chimär. Vad värre är för den enskilde: arbetet är i hög grad ackordsarbete, och betalningssatserna sänkta, medan man söker höja fordringarna. Arbetsdagen har genom tävlan — hur strider icke detta mot socialismens idéer — ofta nog höjts till 10 a 12 timmar från 7.

Att arbetslöshetsförsäkringen blivit upphävd, har kanske den dag som är mindre betydelse, då det inom industrien snarare är brist på arbetskraft. Men detta beror på att så många som möjligt genom att återberopa förbindelser med bönderna dragit ut på landsbygden för att där ha det dragligare i avseende på föda och bostad — ty statens bostäder lämna åtskilligt övrigt att önska, ej minst i hygieniskt avseende. Man har dock, just för industricentra, fördelat avkastning att hindra utflyttningen från

ningen av jordbruket i proportion till arbetsprestationerna. I varje fall finnes naturligtvis på landsbygden massor av folk som icke ha arbete eller kunna försörja sig på det de ha. Här till bidrar bristen på yrkesutbildning. Det finns ett lågt procenttal yrkeslärd arbetare (43 proc. mot i Tyskland 62) och det är stor brist på ingenjörer, tekniker o. s. v., oaktat fordringarna i alla utbildningsanstalter sänkts till ett minimum. Just denna brist på kunnig personal är ett hinder för industrien, som ännu mer hämmas därav, att så mycket av fördrift och löner avsedda summor på gammalt ryskt manér — försvinna på vägen. Det vimlar av s. k. "räknefel" — d. v. s. rent ut stölder, gjorda av dem som ha makt att stjåla. Det är klart, att arbetarklassen i Ryssland har att vänta mycket länge på det idealtillstånd, som förespeglats den, och som väl en del ännu vänta sig. De fakta, som meddelas i Jagows sakkliga, från all sensation fria redogörelse, torde vara nog för att visa, att hela det ryska samhället arbetar både under ett för västerländska folk olidligt tvång och under för oss ofattbart hårda villkor.

Förf. ställer till slut den frågan, om sovjetunionen är den värdande socialismens land. "Alla förutsättningar för socialismens genomförande äro givna", heter det i femårsplanen. Kan den verkligen segra i Ryssland nu, skulle den lätt segra i andra länder. Men författarens slutsats är en annan: "förstatligandet av industrien i Ryssland framskapat icke någon socialiserad hushållning, utan helt enkelt en byråkratiskt dåligt fungerande statskapitalism." Stalins i juli 1931 framtänkta förslag till ändringar innebära icke heller annat än skärpning av femårsplanen, alltså ökade fordringar på arbetarna.

Det är dock ytterst här icke fråga om framgången för en viss teoretisk idé, som socialismen, vilken icke prövats av verklighetens hårdhet. Det är fråga om miljoner människor, vilkas hela liv är ett offer på ett statens Mammonsaltare, i jämförelse med vilket privatkapitalistiska planer och företag te sig mycket små — och mycket hederliga. Det är fråga om, huruvida de många enskilda människovärdiga tillvaro — och det vill mod till att förklara den tillvaro människovärdig, varom siffer som dessa vittna — icke betyder något i jämförelse med statens — och ett fåtal dess mäktiga ledares drömda storhet. Det är väl också fråga om, huruvida den ande, som sätter maskinen ovan människan, den materiella produktionen ovan fostran och karaktär — ty tvång och nöd och ofrihet alstra likgiltighet och lögn — skall begynna sitt sefertåg över hela världen. Man tvivlar på, att den förmår göra människan lyckligare — var den än må härska.

F. Ch.

Böcker.

"Från bygd och vildmark". Luleå Stifts julbok 1931. (18:de årg.) Appelbergs Boktr. Uppsala.

Luleå stifts årsbok, 18:de årgången, hör till de vackraste julböckerna på årets bokmarknad. Förutom officiella rapporter över verksamheten

inom stiftet innehåller det vackert illustrerade, väl redigerade arbetet bidrag av ett stort antal av stiftets präster med biskop O. Bergquist i spetsen, som i en intressant skildring redogjort för en visitationsresa i stiftet 1904.

Kyrkoherde Eklund i Kiruna har lämnat en intressant skildring från det strävsamma livet i obygden i nord och om det jättearbete, som där nyligast av pastor Lundberg deloms minne har kyrkoherde Axel Sandin ägnat hjärtliga ord i en välskriven och personlig nekrolog. Bjard övriga bidragsgivare märkas prosten Hjalmar Westeson i Gällivare, kyrkoherderna Leo Ekmark i Töre, Oscar W. Ericson, i Fredrika och Engelbert Byström i Ranea, komministerna Karl Fahlgren, Georg Holmquist, Anshelm Lindström, Herbert Forstedt och Johan Norgren samt domkyrkokomministern i Uppsala V. Södergren, m. fl.

Boken kan på det varmaste rekommenderas för sitt intressanta och omväxlande innehåll, för vilket den energiska redaktionskommittén komminister Anshelm Lindström och kyrkoherde Engelbert Byström, kan tillskriva sig en stor del av äran.

Vad guldstandard innebär.

"Ni skall ej korsfästa människosläktet på ett kors av guld!"

Med dessa ord avslutade William Jennings Bryan sitt vältaliga anförande år 1896, då han uppsattes som presidentkandidat på grund av den ställning han intog beträffande Förenta Staternas myntväsen.

Han kämpade med religiöst nit för fri myntning av silver här i landet — utan hänsyn till vad övriga länder företogo sig. Bryans finanspolitik gick ej igenom. Han besegrades vid valurnorna av McKinley. Förenta Staterna och den övriga världen ha i stort sett fasthållit vid guldstandard. De argument för och emot silver som värdestandard, vilka satte sinena i rörelse under presidentkampanjens dagar år 1896, voro snart glömda.

Nu har frågan väckts till liv igen på grund av att England plötsligt och dramatiskt övergivit guldstandard. De skandinaviska länderna, Finland, Mexico och flera andra länder voro ej sena att följa Englands exempel. Nu är hälften av jordens befolkning "off the gold standard", hänvisande utslutande till sina starkt fluktuerande valutor. Detta har haft ingripande verkningar på handel och industriliv i världen. En allmän misstro mot alla former av kredit är en följd. Den dubbla myntfotens förespråkare gå nu ånyo i härnad för silvrets erkännande vid sidan av guld. För närvarande diskuteras frågan om sammankallandet av en världskonferens för utrönandet av det lämpliga i uppsättandet av en dubbelstandard av valuta.

Vad innebär då "guldstandard"? Är det troligt att Förenta Staterna kommer att frångå sin guldmüntfot? Kan världen reda sig utan en enkel myntstandard?

För att kunna förstå dessa frågor är det av vikt att ha en klar bild av det nuvarande penningssystemets utveckling. Under människosläktets ti-

digare skede försiggick varuutbytet utan förmedling av pengar, d. v. s. en artikel utbyttes helt enkelt mot en annan av ungefär samma värde. Allteftersom varuutbytet ökades i omfattning mellan olika individer och olika stammar, gjorde sig ett behov gällande av ett gemensamt värdeföremål. Vilka svårigheter byteshandeln innebar kan lätt föreställas, om man betänker vad en veteodlare i behov av ett par skor skulle taga sig för. Hur mycket lättare går det ej, då man har tillgång till en gemensam värdemätare, som är stabil och erkänd som valuta.

Många ting ha använts som värdemätare för detta ändamål — djurskinn, säd, böner, etc. De amerikanska kolonisterna använde tidigt snäckskal och tobak som bytesmedel. Skinn av bäver och andra pälsbärande djur voro också populära värdemätare. Metaller ha allmänt brukats som pengar i alla världens länder.

De ädla metallerna — guld och silver — började redan tidigt brukas som pengar. Deras framträdande egenskaper äro sällsynthet, lätthet att medföra varaktighet, delbarhet, lätthet att bearbeta. De började användas som bytesmedel redan så tidigt som 1800 före Kr. Deras bestående värde gjorde det möjligt att upplägga förråd av produkter utan risk för att värdet skulle förminska.

Omsider kom man underfund med att det icke var nödvändigt att varuutbytet beledsagades av ett överlättande av guld eller silver. Man kunde sälja saker och ting på basis av ett löfte att sedermera likvidera köpet med mynt. På så sätt fick man krediten den institution på vilken det moderna affärlivet i huvudsak vila.

Sedlar är en form av kredit. Deras införande tillskrives de risker och konstnader som äro förknippade med transporter av dyrbara metaller. Sv. Riksbanken lär vara den första bank som utgivit papperspengar. Detta var så tidigt som år 1658. Ursprungligen ut-sändes sedlar endast till ett be- löpp motsvarande det exakta belopp som fanns tillgängligt för deras inlösen med guld och silver. Då kreditväsendet sedermera lagts på en fast grundval, utgävo bankerna sedlar till ett belopp av två, tre och fyra gånger förefintligt guld eller silver.

Hela kreditinstitutionen vilar främst på valutans stabilitet. — d. v. s. på en penningstandard som icke lätt förlorar sitt värde. Uppnåendet av en dylik standardvaluta har varit en allt annat än smärtfri procedur. Detta gäller alla länder i världen — Förenta Staterna icke undantaget. Under krigstider frestades de olika länderna att utsända mera papperspengar än som rimligtvis kunde inlösas med guld och silver med resultat att penningpaniker uppstodo. I Sverige ha vi det minnesvärda exemplet från Görtzens dagar, då "kopparlåten" fick gälla för silvermynt som det heter i "Värnamo Marknad". Här i landet utsläpptes väldiga kvantiteter sedlar under inbördeskrigets dagar. Dessa "greenbacks" (de kallades så emedan de voro tryckta på grönt papper) voro vid ett tillfälle värda endast 40 procent av sitt egentliga värde. Att papperspengar kunna sjunka till praktiskt taget resten, ingenting med mindre de vilat

SÄKERHET

Tro icke att ni kan sända pengar billigare och säkrare genom någon annan institution än

CANADIAN NATIONAL EXPRESS

Kvitton, utfärdade av Canadian National Express för penningremitteringar till Edert hemland eller inom detta land, äro garanterade av staten, som äger Canadian National Railways.

Edra pengar äro i säkert förvar. Om de skulle komma bort eller bli stulna på posten, erhåller Ni fulla beloppet återbetalat.

Vilken som helst av Canadian National Railways' agenter på järnvägsstationerna kan sända Edra pengar hem. Begär en blankett avfattad på Edert eget språk.

W. H. BRYCE, Manager

Money Order Dept.
Canadian National Express,
355 McGill Street, Montreal.

på en tillräcklig kvantitet guld eller silver, därom bära åren efter kriget vittne. Då var köpkraften hos en miljonrubelsedel och en tiotusenkrone-sedel (Österrike) mindre värd än en amerikansk dollar. Omsider började emellertid de olika länderna vidtaga mått och steg för stabifisering av sina respektive valutor.

Då guld och silver började användas som pengar, blev det nödvändigt att fastställa en viss relation i deras värde. Under århundradenas lopp föll silvret oavbrutet i värde. År 1500 var förhållandet mellan guld och silver vad värde beträffar 11:1. Tre seklers senare var proportionen 15:1. Bryans "platform" fastställde relationen till 16:1, d. v. s. 16 ounces silver ansågs likvärdigt med 1 ounce guld. Nu är enligt gällande marknadsvärde förhållandet 68:1. Silver användes nu för tiden långt mer än förr som pengar, men detta endast i underordnad betydelse, nämligen som skiljemynt tillsammans med andra mynt av nickel, brons och koppar.

Den moderna världen har sett guldet uttränga silvret som det viktigaste bytesmedlet. Ett bestämt värde åsattes ett ounce guld, som i över hundra år be- ingade ett pris av \$21.25. På denna grund uppbyggdes vårt penningssystem. Det ena landet efter det andra införde guldstandard, vilket innebär, att det på laglig väg faststälts, att guldpengar skola betraktas som rättligt gällande form av likvid.

Förenta Staterna införde guldstandard först år 873 över "bimetallismens" förespråkares protester. Guldstandard har i lag fastställts i Förenta Staterna och kan icke upphävas med mindre kongressen fattar beslut i saken. I betraktande av de enorma värden av guld som finnes här i landet, torde det vara särdeles små utsikter för att kongressen kommer att slopa guldstandard. Det totala guldförrådet i världen uppgår till ett värde av 11,500 miljoner dollars och härav befinner sig 40 procent (4,600 miljoner) i Förenta Staternas kassavalv. Frankrike äger ett guldförråd av 2,295 miljoner och den övriga världen

Our English Page

Popular education and instruction in Sweden.

1. Elementary School System.

The Reformation in Sweden in the 16th century laid the foundation of the country's national education. It was principally by the efforts of the Church that the art of reading was spread among the population in ever-widening circles. The establishment of schools for the children of the people did not, however, make any great headway until the end of the 18th and the beginning of the 19th century. It was mainly carried out by private benefactions and by voluntary contributions from communes. When in the Riksdag of 1840-41 the government presented a bill for a compulsory system of elementary schools, there existed about 1,400 elementary and infant schools in the country, in which instruction was being imparted to 68,000 children, or 13 per cent of the children that at the time might be considered to be of school age.

On the basis of the decision of the said Riksdag, was promulgated (in 1842) the first Public Elementary Education Act for the realm, in which it was laid down that in every parish (commune) there must be at least one school with a duly qualified teacher. According to the law now in force, schools must be established in proportion to requirements. The most recent Public Elementary Education Act, which embodies changes called for by the development, was promulgated in 1921.

Organisation, etc.

Public education of children is provided for in the elementary school, with a six-years course as a rule. The two lowest classes are called **infant school**, classes 3-6 constituting the **elementary school proper**. In several communes this school also includes a compulsory seventh class. The upper division of the elementary school may consist of one or more classes. When in a school district there is found a school area which is remotely situated or contains a small number of children, a **minor elementary school** may be established (with a shorter course of instruction, and lower teaching qualification than at an ordinary elementary school).

The school age for children is from 7 to 14. A specified course of instruction (curriculum) has to be carried out. Backward children may, in certain cases, be allowed to pass out of the school after taking a reduced curriculum (minimum standard). Children who before the expiration of school age have attained the required standard may be exempted from attending school, though not before the commen-

cement of the calendar year in which the age of 13 is attained. At the end of the course there is a leaving examination. The annual period of instruction (as regards the school, not always as regards the children) is 8 months, or 34½ weeks. In many school districts this period is extended to 9 months or even more. The school year consists of an autumn term and a spring term.

The organisation of the elementary school, as well as its internal work (form of school, time-tables, curriculums, etc.) is governed by an education scheme for the public elementary schools (formerly called "normal syllabus"), drawn up by the State authorities. The present syllabus of instruction, which has proved of radical importance to the development, externally as well as internally, of the Swedish elementary school, dates from 1919. For the school system of each district there must be a duly authorised set of regulations. As regards the organisation of the schools, a distinction is made between normal and special forms. In the former the children are given full-time instruction, i. e. daily instruction during the whole annual school session, in the latter only half-time instruction (generally only on alternate days). Half-time instruction is only authorised when justified by sparsity of population or great distances.

During the last few decades a large number of half-time schools have been replaced each year by full-time schools. In 1926 the number of elementary school pupils amounted to 665,032, 566,039 of whom, or 85.1 per cent, received whole-time instruction, and 98,993, or 14.9 per cent, half-time instruction. As to the rural districts in particular, a complete revolution has taken place in the matter of whole-time and half-time instruction, as will be apparent from the following percentage figures:— in 1901: whole-time 31.2 per cent, half-time 68.8 per cent; in 1915: whole-time 57.9 per cent, half-time 42.1 per cent; in 1926: whole-time 80.3 per cent, half-time 19.7 per cent.

The total of teachers amounted in 1926 to 26,669, of whom 12,473 held posts at elementary schools (7,545 male and 5,437 female permanent teachers, and 491 supernumerary), 991 assistant teachers at the elementary schools (with qualifications for minor elementary schools), 2,480 teachers at minor elementary schools (minor elementary school teacher qualifications), and 9,725 at infant schools.

Training of Teachers.

Qualification for appointment as a teacher at an elementary school is obtained by passing an examination at a

Canadian Pacific is Leader in Team Work And Good Will With Organized Labor Bodies

Nearly 46 years ago, the Canadian Pacific set the pace for all the other railroads on the American continent, by completing the first known wage agreement for railway employees, in the establishing of a schedule of regulations and rates for engine-

men between Montreal and Chalk River, Ont., dated February 1, 1886.

The story is ably told in the "Railway Car-men's Journal", by J. A. P. Haydon, "Labor's Canadian representative, a brief resume of whose article follows here:— Looking back on the half-century of the company's history, the event seems almost prophetic in its importance for us Mr. Haydon points out, it is doubtful if any organization has been maintained and is continuing to maintain such good relations with its workers. Today, 17 different labor bodies are recognized by the company; collective discussion has replaced individual dealings; conciliation replaces strikes and lockouts and, in a word, team work is the order of the day.

Neither the Brotherhood of Locomotive Engineers nor the Brotherhood of Locomotive Firemen and Enginemen has ever been involved in a strike or lockout with the C.P.R. Hugh Richmond, general chairman of the general grievance committee of the latter organization, says: "The best of relations have always existed and still continue between our organizations and the com-

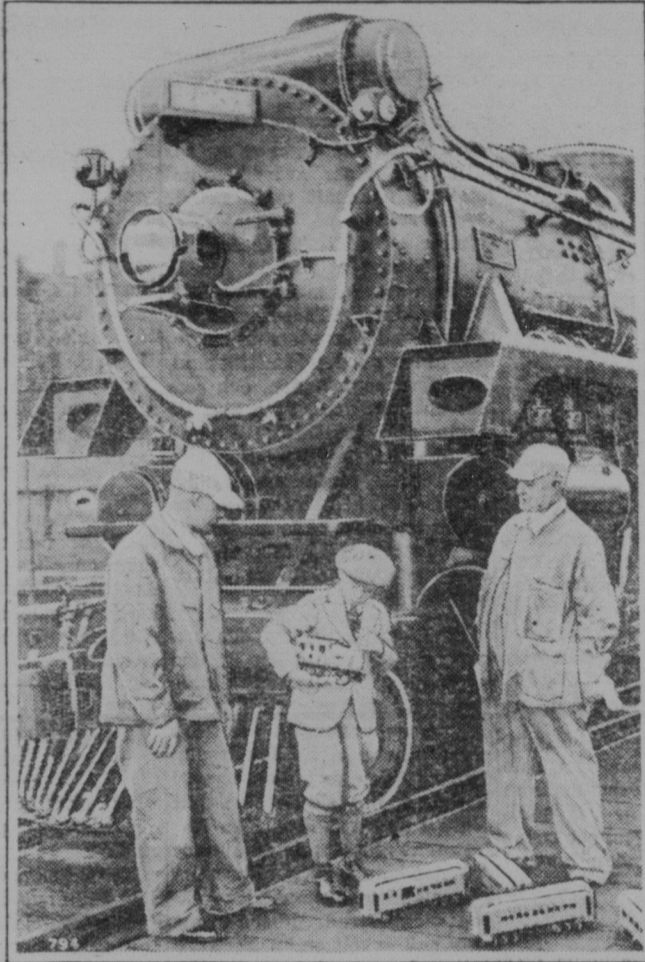
pany". Thus, today, the fruit of the pact of 1886 is still being harvested.

Similar experiences can be culled from many other branches of organized railway work. For example, Hon. G. D. Robertson, Minister of Labor and for many

about 1890, however, the employees felt that the railway, then being well established and making splendid progress with substantial assistance from government sources, should give consideration to its employees' welfare as well as to its own.

The employees, recognizing that railways are not charitable institutions, organized, and through their elected representatives negotiated with the Canadian Pacific Railway Company to establish contractual relations covering working conditions and rates of pay. Thus the Canadian Pacific was the first railway in Canada to extend general recognition of the principle of collective bargaining and union recognition to its employees.

"For about 29 years, or from 1890 to 1918 the Canadian Pacific Railway has been foremost of all railways in Canada in extending courteous, reasonable treatment to its employees, while during the past ten years it has closely co-operated with other lines, thereby standardizing and stabilizing the whole railway wage situation". The picture shows W. L. Stevens, engineer with 44 years of service; his

son G. W. Stevens, who has been 19 years with the C.P.R., and the latter's son, Clifford H. Stevens, aged 12, who bids fair to be the representative of the third generation on the footplate. What more eloquent testimony of good relations between the company and its employees could be found?

years vice-president of the Order of Railroad Telegraphers, says: "During the first ten years of this railway's operation it experienced most serious and difficult problems of a financial nature, and in my opinion, was quite unable to deal more liberally with its employees than it did. Beginning

State Training College for Elementary School Teachers. Of these training colleges there are 15, consisting of 8 for male and 6 for female students, and one mixed college. The course of instruction covers 4 years. At two of the colleges there is a special one-year course of instruction for the training of students who have passed the general matriculation examination. A thorough-going reform affecting the training colleges, especially as regards the qualifications of training college teachers (senior posts as at the State Secondary Schools), extension of syllabus, and the working system, was introduced in 1914.

For the training of teachers for infant schools and minor elementary schools, as well as of assistant teachers at elementary schools, there are Training Colleges for Infant School Teachers. To begin with (from 18'2), there only existed a uniform system of training for teachers (folkskoleseminarier). But as the infant school assumed the position of a special institution in the decade 1860-70, there arose a need for special infant school teachers. Of the present training colleges for infant schools, 26 in number, 4 are maintained by the State, 21 by County Councils, and one by a municipal

city (Gothenburg). At the three State Colleges in the northernmost provinces the course of instruction is 3 years, in all the rest it is 2 years.

The State expenditure on the training of teachers is in the aggregate, estimated at about 2,890,000 kronor for the budget year 1928-29.

Elementary School Authorities

As a rule every parish district constitutes a school district (of these there are about 2,450). Within the district the elementary school is primarily under the authority of the School Board, which is appointed by the Parish Assembly. The latter is vested with absolute authority in the concerns of the elementary school. The incumbent of the parish is the chairman of the School Board. On this board the influence by means of a representative elected from their number.

In the towns the elementary schools are generally under the supervision of the municipal authorities, through the School Board and the Town Council. — The next higher authority is the Chapter, i. e. the ecclesiastical board of the diocese which inter alia, is charged with the duty of issuing regulations for the

school districts. In financial matters relating to the school (teachers' salaries, building questions, and State grants) authority is vested in the Provincial Governor conjointly with the Chapter. — Direct government control and supervision of the elementary school system is in the hands of the Government School Inspectors. This institution was created in the early 1860's. At present the country is divided into 52 inspectorial districts, each under its inspector, besides which there is a special inspector for the nomadic schools (for the Laps in Norrland). The central authority for the elementary schools, is the Board of Education with its department for elementary schools, consisting of 6 members, one of whom acts as head of the department. — Under the Ministry of Education and Ecclesiastical Affairs there has been, since the 1860's, a special office for dealing with matters touching the elementary schools.

Finances.

The elementary school system is of a communal character, and the school districts are responsible for the expenses, with the assistance of State grants. The minimum

Continued on page 16)

"Grip ögonblicket".

Denna maning, som påminner om de gamla romarnas "Carpe diem!" "Grip dagen!" — en naturligtvis — såsom också ofta skett — tolkas till förmån för lättsinnighet. Man kan gå upp i det närvarande ögonblicket av slöhet och tanklöshet. Då saknar vi det verkliga livet inför "ögonblicket". Då ha vi ej lärt oss att uppskatta ögonblickets verkliga värde. Då hantera vi det, som om det ej spelade någon roll, när vi använda det. Det finns ju så många ögonblick — så resenera vi då — och mista vi ett, stå oss tusen åter. Men vi borde dock av livet ha lärt oss, att varje ögonblick är alldeles säregt och sålunda oersättligt. Det kommer aldrig tillbaka i vårt liv, hur länge vi än må leva. Därför borde vi ej tanklöst slösa bort det, utan förvalta det väl, ihågkommande skaldens ord: "Vad du av ögonblicket mistat, ger ingen evighet igen."

Det ligger visserligen i ögonblickets väsen, att det är flyktigt. Om vi ej gripa det i flykten, få vi ingenting därav. Då glider det förbi oss hastigare än vi förmå uppfatta. Och därför finns det människor, som av rädsla för att ögonblicket skall gå dem ur händerna kasta sig besinningslöst ut i vilken njutning som helst, som för tillfället erbjuder sig. Det är, som om Benrangelsmannen stöde bakom dem och viskade i deras ögon: "Skynda dig! Snart kommer jag." Utan tanke på pliktens obetingade krav följa sådana "ögonblicksmänniskor" de skiftande ögonblickens tillskyndelser och impulser. Och deras resonemang lyder så: "Inte hinner man väl att ta saken i övervägande. Då rinna ju ögonblicken bort. Nej, livet är kort. Låt oss därför skynda och gripa ögonblickets njutningar i flykten! Än är den blommande gyllene tid, än vara rosornas dagar!"

En sådan "levnadskonst" är det, som kommit skaldens ord att sorgligt ofta besannas: "Många år få gälda vad stunden brutit har." Hur vemodigt sjunger ej den finske skalden Bertel Gripenberg:

"Varför sjöng du om ögonblickets njutning allenast, endast om stundens fröjd, blott om"

Dr. Thomas Electric Oilja för människor **SEDAN 50 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR FORKYLNING, VRICKNING, SAR, SKAVSAR, LAM RYGG, ETC.** Få den äkta. **PRIS 35c.**

sekundens glans? Vi förteg du den lycka, som stillast och renast brinner i långa år — glömde du, att den fanns?"

Den maningen: Grip ögonblicket! är ingalunda en maning till oss att slita loss det närvarande ögonblicket ur den långa kedja av ögonblick, till vilken det hör. Att så isolera det närvarande ögonblicket vore ju att lösa upp sammanhanget i vårt eget liv och behandla varje ögonblick såsom någonting självständigt, något både från det förflutna och det kommande avskilt. Därigenom skulle vi beröva varje ögonblick dess verkliga makt, ty denna beror just därpå, att det är ej blott bryggan, som binder svunnen tid ihop med framtiden utan är på en gång det förflutnas dotter och framtidens modell. Nej, vi må icke rycka loss det närvarande ögonblicket ur dess stora sammanhang, men vi må gripa det just, när det kommer, och utnyttja det väl i dess sammanhang.

När frestelsens ögonblick bryter in, ligger det fara i dröjsmålet. Stanna vi inför det lockande föremålet, växer dettas frestelsekraft sig allt starkare. Den blir oss kanske övermäktig. Vända vi oss däremot redan i första ögonblicket beslutsamt bort därifrån, segra vi. Så gripa vi ögonblicket i flykten. Och även när det gäller att verkligen göra det goda, kan det gynnsamma ögonblicket till följd av alltför långa "överväganden" glida oss ur händerna. Vi väga så länge, att vi till sist tappa modet att väga. Vår betänksamhet kommer oss att glömma att "friskt vägat är hälften vunnet". Det besannas tyvärr alltför ofta, vad Shakespeare så oförgätligt uttryckt i Hamlets monolog:

"Så går beslutsamhetens friska hy i eftertanke's kranka blekhet över och företag av mod och eftertryck vid denna tanke slinta ur sin bana och mista namnet handling!"

Bland de ögonblick som möta oss, finns det några, som äga större makt och betydelse än de närmast föregående och efterföljande. Vi pläga kalla dem "de avgörande ögonblicken". Möta vi dessa med slapp vilja och vacklande hållning, duka vi under. Då gå vi miste om den kraft och den välsignelse, som eljest sådana ögonblick äro i stånd till att skänka. Ja, då gå vi ut ur dessa ögonblick än mer förslöade och tvehagsna, än vi voro förut. Blott de beslutsamma äro "situationen vuxna". Blott de äga den sinnesnärvaro, som erfordras för att kunna utnyttja varje ögonblick just så, att dess makt kommer oss verkligen till godo. Skola vi kunna gripa ögonblicket i dess flykt, gäller det att städe vara gripfärdig, alltid rustad och beredd. Många människor leva blott i gamla sköna minnen och glömma att gå upp i det närvarande. De är ungefär som att

njuta av gamla gulnade växter i ett herbarium i stället för att ge akt på det sprudlande livet självt i den levande naturen. Sådana människor leva ej i verklig mening. Och det samma gäller om dem, som blott leva i framtidsförhoppningar. Dessa bliva kanske aldrig förverkligade. Men mitt under det dessa människor endast syssla med vad de vänta av framtiden, glida de närvarande livsögonblicken förbi dem, det ena efter det andra. De leva ej verkligen. De blott hoppas på att framdeles få leva. Många människor, för vilka nuet blott har sorger och bekymmer att bjuda på, bli i viss mån tvungna att ta sin tillflykt till "det svunna" och "framtiden". Men det vittnar alltid om inre svaghet, när de så fly ögonblicket i stället för att gripa det.

Från "det svunna" och "framtiden", som likasom omsluta det närvarande ögonblicket, kunna vi emellertid aldrig helt frigöra oss, även om vi äga själstyrka nog till att gå helt upp i detta. Minnena och förhoppningarna ingå däri. Men det gäller att kunna så pass mycket tränga dem tillbaka, att nuet dock får tillfälle att göra sin insats i det hela. Därtill erfordras verklig själstyrka. Denna behöva vi även, för att ögonblicket just såsom gärningens stund ej skall få spela viktigare roll, än vad hänsynen till vårt framtida väl medgiver. Själstyrkan gör oss vaksamma, så att ögonblicket ej överrumplar oss utan blott blir i tillfälle att skänka oss sin gåva; den härliga känslan att vi verkligen leva friskt och starkt.

Levnadsreglerna.

1. Uppfostra dig framförallt till uthållighet, och du skall snart se underbara blomster spira fram där du trodde att allt var torrt och förött.
2. Fyll städe medvetet ditt sinne med goda tankar, ty "horror vacui" fyller det annars med det som tillfälligtvis ligger närmast.
3. Följ din andes rytm. Tvinga dig icke alltid att vara "i form". De svaga stunderna äro en naturlag. Betrakta dem som satsbräden från vilka du när högre.
4. Beröm aldrig en människas klokhet därför att hon gör en dumhet som är nyttig för dig.
5. Du har blott en verkligt farlig fiende i världen och det är du själv. Kom alltid ihåg detta.
6. Du hjälper effektivast din nästa genom att hjälpa honom att hjälpa sig själv.
7. Se i varje kvinna den blivande modern — och högakta henne.
8. Din själ är en trädgård. Bygg höga murar kring den.
9. Kom ihåg att du endast är en människa men kom även ihåg, att du ej endast är en människa.
10. Minns städe: Dina ord äro handlingar och att du inför evighetens domstol är ansvarig för allt det du gör.

S. HGT.

1. Förflöm den tid då du levde i nöd, men förgät icke vad du då lärde dig.
2. Bliv aldrig så rik på vett, att du blir fattig på hjärta.
3. Fråga dig till råds med din plikt och icke med omständigheterna.
4. Genom att med kärlek dröja vid det ringa och obetydli-

ga, vinner man det stora. Det stora är det mindre i dess fulländning.

5. Din vän har en vän, och din väns vän har också en vän: var försiktig i ditt tal!

6. Bättre en rätt käl med kärlek, än en gödd oxe med hat.

7. Livet består icke av stora offer och stora plikter utan av idel småsaker, där ett vänligt leende och välvilja i det lilla, givna dag från dag, vinna och bevara hjärtan och sprida lycka.

8. Det är bättre att hava något att äska, bättre till och med att hava något att grata över, än att i ensamheten bliva sin egen värld, kanske, likt mera än en människa jag känt, sin egen gud.

9. I ditt umgänge med världen måste du framför allt taga dig till vara för två ting: att synas löjlig och att synas beklagansvärd.

10. Säg icke allt vad du vet, men vet alltid vad du säger.

M. K.

1. Misströsta icke! Ovan molnen skiner alltid solen.

2. Drag ej allt för hastiga slutsatser! Allt är ej, som det ser ut, allt är mera inveklad än det ser ut.

3. Uppsök livets glädjemen! Gläd dig åt skönheten i naturen, dikten, konsten och musiken.

4. Till en hustru: Du skall älska din mans moder, ty hon har älskat honom förr än du.

5. Studera människorna, en del förtjäna det. Somliga blommar vända sig mot solen, andra öppna sig mot stjärnorna. Kom ihåg att människorna liksom blomstren äro olika!

6. Var optimist i allt, utom i fråga om ekonomi! De oväntade utgifterna äro alltid större än de oväntade inkomsterna. Den som har 100 kronor i månaden, men gör av med 102, kommer städe att leva under finansiella svårigheter, under det att den som gör av med 98, alltid klarar sig.

7. Motgångar kunna undvikas, om man ser upp, och kunna de ej undvikas, så kunna de bäras.

8. Till en man: Lär dig rätt älska den kvinnliga skönheten! Skönare än den unga flickan är bruden, skönare än bruden modern, men skönare än modern — kvinnoängeln.

9. Du söker ett elixir ad longam vitam? Det bästa är kärleken, ty ungdom och kärlek, ha alltid stått i nära samband med varandra.

10. Du åldras. Lev i minnet och hoppet, i tacksamt och välsignat minne av dem, som menat dig väl, och i hoppet om, att "snart få skåda något segestort".

O. K.

Ensam är stark.

Ensam är stark, när ensam

är kampen för vad rätt och riktigt är. Du vinner ej förståelse för dina synpunkter. En kompakt mur av motgångar och besvärligheter reser sig framför dig. Du har arbetat och strävat, men lika väl förefaller det dig, som om din insats var av noll och intet värde, skriver Gustaf Carne i hermodstidskriften Korrespondens. Alla som arbetat för en stor sak, d. v. s. en sak, på vilken eftervärlden satt den etiketten, ha säkerligen mer än en gång stått inför samma situation. Alla måste ställas inför den. De flesta ge vika, låta forma sig efter motståndets önskemål och misslyckas mer eller mindre påtagligt och synbart, allt efter sin smidighet att krängla sig ur dilemmat. Några bryta ned motståndet och lyckas, varefter de sent onskade förklarar ha utträttat något.

Varje människa har fått sig anförtrödd en stor sak: att göra det mesta och bästa vid förvaltningen av de pund en ofta slösaktigt försyn lagt ned i henne. Du är ej kommen till denna värld för att kompromissa i den angelägenheten. I skolan kanske du ej räknats till de främste, trots att du varit flitig och gjort ditt bästa. Men vad betyder ett skolbetyg? Vad som en gång bestämmer ditt värde är vad du utträttat på den plats, där du blir ställd.

Det har rests monument över arbetets ära. Kunna dessa stenar eller bronsstycken minna oss om vår plikt mot oss själva, så är det gott. Annars kan envar av oss reda sitt eget monument till arbetets ära. Vi ha varje dag tillfälle att utmejsla det. Det är hårt och obändigt material vi ha att arbeta i, men det är ett ädelt arbete, värt våra ansträngningar. Bonden, som bryter nya tegar, arbetaren, som samvetsgrant och efter bästa förmåga sköter sin maskin, läraren, som hängivet ägnar sig åt sin fostrargärning, reser sig ett monument till arbetets ära. Det trängna arbetet med att göra det mesta och bästa är vad som till sist hjälper oss över svårigheter och motstånd. När man finner att du vill och att du kan göra något, som ej blott länder dig själv till fördel, när man finner att din strävan på samma gång är riktad utåt, då viker motståndet, då närmar du dig målet.

— Och på det här kortet står jag, fröken Hjonsson, med mina två ryska vinthundar. Känner ni igen mej?
— O ja, det är väl ni som har hatt på huvudet?
Domaren: — Ni var närvarande under det häftiga grälet mellan de äkta makarna? Vad fick ni för intryck?
Vittnen: — Ja, herr domare. Jag fick det intrycket, att man inte ska gifta sig.

Robin Hood FLOUR

Färska bullar äro delikata när de framställts av detta slags mjöl.

På stråkvägar och bystigar i Västern.

För S. C. T. av ESSE W. LJUNGH.

Vi ha blivit erbjudna arbete. Kan man tänka sig? Hos en farmare, som behöver skördehjälp.

Det låter så underligt att höra folk tala om skörden att vi sitta där och titta på varandra. Ingen säger något, och det drar litet i mungiporna. Arbeta! Inte för att vi skulle säga nej egentligen, men... man vet ju icke vad slags väder, det kan bli uppe i bergen, om vi stanna på en farm och arbete några veckors tid.

Det ser ut att vara rejält folk, vi ha att göra med. Stugan är full av pyntad och åkrarna är så fina och fria från ogräs. Se barna sträcka på sig som ett leende av soldater och det är ganska tätt mellan dem.

Vi berättar en stund om förhållandena i östra delarna av prärielandet och förklara varför vi äro så skrattlystna åt arbetsbudet. Man skrattar med oss och följer med intresse med våra redogörelse om planen för vandring.

Ungdomarna se ut att ha lust att följa med oss. Det är äventyret som kallar och lockar och det förväntar oss inte. Många är på slätten kan skapa längtan hos enklare människor än dessa i stugan.

Samtalet blir tunnare. Man sitter visst och väntar på att vi ska besluta oss. Och det göra vi.

Välja vägdamm och den brännade solen framför arbetet på åker och äng.

Vi närma oss Calgary — halva vägen är tillryggalagd, och det ser ut som om vi skulle ha god tur med resten också. Det saknas ingalunda glädjeämnen och våra umbäranden bli snart nog färgade av den humor, som tillhör levnadsfrisk ungdom. Sorglöshet. Vandringshägen och det bohèmeartade i luffarelivet. Att få sträcka ut sig på en dikesren eller i en liten hage, sticka armarna under huvudet och ligga så där och plira mot den solbelysta klarblå himmelen. Insupa de smekande vindarna från de vida slätterna njuta av fåglarnas glidande flykt och fröjdas åt sommarsol och sommarluft. Att känna hur blodet rusar varmt genom ådrarna och hur fysisk spänst och styrka vinnes under vandringen — det är ungdomsliv.

Calgary —
Hallelujah I am a bum, Hallelujah I am a bum.

On the sidewalks of Calgary .....

Och det suger i magen och det surrar i kroppen av trötthet, när vi sent omsider uppnå Calgary. De glimmande ljusen från staden ha sporrat oss till fortsatt marsch, och det går raskt undan i den halvfuktiga, smått kyliga aftonbris, som sveper fram över landsvägen och nejden.

Det dansar i asfalt och cement och klackarna smälla taktfast mot trottoarernas stenar.

Vi ta en rundtur och diskutera våra första intryck av staden, sådan den möter oss i strålände ljusdräkt en sensommarkväll.

Nattlogi — vårt gamla vanliga problem....

I fickan skramla inga slantar och tobakspungen är tom på in-

nehåll. "Det är dåliga tider, pojkar", sa Klemming, vår gamle vän. Dåliga tider. Calgaryborna äro renliga människor. De kasta i varje fall icke halv-rökta cigarett på marken för oss att plocka upp och njuta av....

Det ser mörkt ut. Vi trava bakgata efter bakgata. Småsvära över att inte posten är öppen och fantisera om ett stort prima mål mat med biffstek och lök så att det vattnas i munnen på en.

Vi betrakta järnvägsvagnarna litet intresserade. "Hur skulle det vara med en godslika", säger John och ser fundersam ut. "Men då kanske det går med oss som med luffaren, so n glek och la sig i en finka på en station och vänta på morgon, när tåget gnisslande bromsade in på en annan station flera hundra mil därifrån...."

Nej förr får de vara. Tänk om man toge oss tillbaka. Och vi hade att göra om hela den här prärievandringen....

Och så blir det en ny rundvandring kring staden.

Tröttheten gör sig gällande. Det har varit en ansträngande dag och vi må koncentrera oss på att finna en liggplats.

Det är kallt och ruggigt och man skulle allt sätta värde på en smula skydd för vinden. För att icke nämna morgonkyllan, som redan börjat göra sig gällande....

Vi ta mod till oss och stega in på en autocamp. Man har bemött oss vänligt på andra platser.

— "Could we sleep here on the park grounds?"

— "My Goodness, no.... You can have a tent of course!"

— Tent, ja... hm... nej fy tusan, säger John. Det går inte. Vad ska vi göra med betalningen.

— Unfortunately.... our....

— Oh, I know.... but I mean free of charge.

Och hur det nu blir så dröjer det ej länge förrän vi äro inne i det livligaste samtal med ägaren, en Mrs. Van Buren. Gladare, trevligare, angenämare sällskapsmänniska får man leta efter. Hennes hela personlighet lyser av livslust och gå-påaranda. Hon är förtroendegivande och ger oss många tips om det ena och det andra i Calgary. Hennes skap är hennes hem och hon älskar sitt Calgary, den bästa staden i Canada. Lokalpatriot ut i fingerspetsarna och Pat Barnes och R. B. Bennett äro Calgaryboys, som hon säger. Det räcker för att täppa till allt prat om liberal politik. Vad R. B. gör det är det rätta. Därmed punkt.

Mrs. Van Buren har sett mycket under sin skiftesrika levnad och hennes umgänge med den stora ström av turister, som fyller hennes Sunshine Autocamp, har gjort henne till en verklig människokännare av goda mått. Hon ser vad folk går för och är lika mot alla. Anpassar sig lika gott efter Hon. So and So som efter farmare Pettson från Saskatchewan.

Hon har ett fång av roliga historier att berätta och är alltid glad och nyter och det bevis hon ger oss på den urgamlamångomtalade gästfriheten i

Västern är så talande som något.

Och Sunshine Autocamp blir vårt hem för en tid av två tre dagar, under vilka vi beskåda allt vad den flotta staden har att bjuda för turister och främlingar.

Kovan är alltså vårt problem. Och som de snälla piltar vi äro, så be vi i vår enkla aftonbön: Kovan kommer, kovan går.... lycklig den som kovan får....

Vi drömma om pengar. Högtvis med pengar och dessemlan om biffstek med lök. Det korrar i magen och vi ligga och lyssna till tarmarnas stilla protester. Nästa gång det korrar, blir jag tokig. Och så vänta vi. Och vänta litet till. Manne det är samvetets röst som talar eller är det möjligen en reminiscens av Guds egendomsfolks Israels barns knorr i ögonen.

Otäck. Hemskt... Men så omna vi. I morgon är den stora dagen. Posten, Pengar.... cigarett... och i sömnen ler man ett flottigt leende vid tanken på biffsteken....

Morgonsolen tittar in genom tältdörren, när vi morna oss. Gnugga sömnen ur ögonen och vitsa om kaffe med dopp.

Omsorgsfullt kläda vi oss. Företaga den enorma lyxen av att byta underkläder. De o-nämbara hota att bli imaginära, ty sömmarna i de grova byxorna tugga och tugga, när vi luffa. Vi sätta på oss de fina skjortorna och fästa Winnipegs emblem på vårt bröst. Ta ett tag i svängremmen igen och ge oss av till staden.

Calgary Herald är vår adress. Gästfriheten hör till Calgarybornas förnämsta egenskaper. Tidningen gör intet undantag, och det mottagande man ägnar oss gör oss nästan generade. Så mycket väsen för ingenting. Man skriver om oss och presenterar oss överallt. Vi ha en trevlig pratstund med Mr. Woods, chefen för tidningen. Och på äkta Calgary-manér ler han sitt varmaste leende, trycker våra händer och önskar lycka i fortsättningen. Men framhåller att vi måste se staden först.

Officiella kurirer för Hudsons Bay.... och så blir affärshuset föremål för vårt nästa besök.

Mr. Johnston, chefen, frågar ut oss inkvisitoriskt. Smickrar oss för vår solbränna och friska utseende och så kommer det i "soft-voice" — Anything I can do for you, boys?

Det är en överraskning så stor som någon. Vi ha begärt hans namnteckning. Men Mr. Johnstone är sportman, och han vet vad som behövs för turistfärder. Och så ger han order till sin superintendent, som tar oss runt i skilda delar av det eleganta, välordnade affärshuset och innan vi veta ordet av, ha vi hamnat i speciariavdelningen, där vi ge order och biträdena springa.

Mat... mat... MAT! En hel läda full av prima konserver "att användas i bergen". Hm! Ye Gods, we'll eat it right away tin cans, paper boxes, labels and all! Men sän't säger man ju inte högt, förstås!

Det går med raska steg till campen. Gissa om det går undan. Takt tu... ska vi inte ta och springa....?

Och med glädjestrålade anleten marschera vi in i vårt tält, där vi packa upp.

Matbestick blir ett annat problem, som emellertid snart nog klaras av. I en rabatt ute vid butiken ha vi upptäckt en gammal rostig gaffel, som satts till stöd för några krasseblommor. Med blixens snabbhet har John försvunnit och återkommer med gaffeln i högsta hugg. Men kniv... och skel... Med tårar i ögonen offra vi en av våra goda fickknivar, som med raska snitt dyker ned i plåtburkar och konservförpackningar. "Pork and beans" och härlig spaghetti. Fläskkorv och knäckebröd. "Corn-beef" och "kippered herring". O du min skapare, det är väl inte för inte man är född i Skåne. Möe mad, o gou mad och mad i råldan ti'....

Bägaren med det pärlande friska, iskalla vattnet höjes och träpinnarna smälla mot burkanterna, när vi sluka hälften av innehållet i Mr. Johnstones

bergvandringsspaket och stor stilliga gåva. Vi äta så maget står i fyra hörn. En till. En macka med ost! Och så några biscuits till efterrätt. Mer vatten. Corn-beefen var salt. Men god. Spaghettin kommer oss att längta till Mussolini förlovade land. Och nu... nu är det bara kaffet som fattas.

Det står en pott på campspiseln. Det ryker och puttrar och härliga ångor sticka oss i näsan. Den gamla damen, som går och pysslar om den, kunde gärna ta och försvinna en stund.... så skulle vi smaka på kaffesorten....

Sänt är ju stöld, men nöder är ju uppfinningarnas moder. Och vi ville bara ha en liten mycket liten tår på tand....

"Kaffetären den bästa är av alla jordiska drycker...."

Mätta och dasta sträcka vi ut oss på bänkarna vid campen. Ligga där och känna hur det värmer i maggropen och ler förnöjsamt åt att ha fått korrundet att upphöra....

Mätt, sa du? Fyrkantig! Nu vägrar vi att gå mera. Här ligger vi och kan ju inte annat eller hur?....

Gumman kommer tillbaka med mera kaffe. Hon nickar åt oss, och det dröjer ej länge, förrän vi äro i samspråk. Det går lätt att tala med folk här ute i Västern, och vi äro slipade kanaljer. Det är inte gummans mentalitet vi önska pejla. Utan fastmer kaffepannans dejliga innehåll....

Vi måtte ha gjort det bra genomskinligt, ty gumman inviterar oss på en tår. Och hon behövde sannerligen icke be länge.

Mat och kaffe....
Mycket vill ha mer. Var är cigarettarna....

Och tanken tar verklighetens form och så bolma vi på vars sin "Turret", smutta på kaffet och njuta av livfulla skildringar om B. C. och bergen....

Men gode Gud vad jag är sömning. Middagsmaten tar...
(Forts.)

Evalvera Edra

sparade dollars till svenska kronor och utnyttja detta exceptionella tillfälle av den låga kursen å den svenska kronan.

Dahl Steamship

Agency förmedlar

insättningar till de svenska storbankerna KOSTNADSFRITT för deponenten. — Ni gottgöres s.n. 5% ränta och med kronans snara återgång till pari har Ni en ytterligare förtjänst av ca 20% å insatta medel.

Remittera i dollars till oss, — vi gottgöra Eder alltid efter dagens bästa notering.

Dahl Steamship

Agency befordrar

också remitteringar till Edra släktingar och vänner i Sverige.

P. M. DAHL

Sedan 1909 chef för svenskarnas mest anlitade reseagentur.

DAHL STEAMSHIP AGENCY

325 Logan Ave.,

Winnipeg, Man.

Idrott och Sport.

För S. C. T. av SVERRE R. RÖDVIK.

Dempsey kommer till Winnipeg. I förra veckan hade vi tillfälle meddela, att Jack Dempsey kommer till Winnipeg. Detta uttalande har nu bekräftats, och ex-världsmästaren kommer här att ge en uppvisningsmatch.

Samma afton uppträder även Winnipeg-boxaren Frankie Battaglia, som kommer att uppehålla sig i staden under julhelgen.

Enligt förljudande begär Dempsey en garanti av 5,000 dollars för sitt korta gastuppträdande i Winnipeg.

Zabala och Nurmis timmesrekord. Den argentinske löparen Zabala gjorde härförleden i Kascachu i Checkoslovakien ett attentat på Nurmis världsrekord i 1-timmels-löpning, 19,210 meter, men klarade ej mera än 18,650 meter.

Japan sänder lag till vinterspelen. Nationala skidförbundet i Japan kommer att sända skid- och skridskoåkare till vinterspelen i Lake Placid. Skidlaget har 9 medlemmar, med den kände Iwasai som ledare.

Truppen kommer att delta i 5-km-loppet, 18 kilometer loppet och i hoppen. Den japanska truppen kommer efter övningar i Lake Placid att delta i Ottawa och Montreal.

Uttagningen av skidlöpare för Canada äger rum i Quebec. Tiden för detta evenemang är satt till den 15 och 16 januari i Lucerne-in-Quebec. Sigurd Lockerberg, Ottawa, kommer att delta vid uttagningarna och det har bestämts, att L. skall leda truppen, som kommer att delta i samma lopp som japanerna.

Percy Williams världsrekord på 100 m. godkänt. Canadianiska Amatör sällskapet har vid sammanträde i Winnipeg erkänt Williams som innehavare av världsrekordet i 100 m. Williams rekord sattes i juli 1930 i Toronto och lyder på 10,3,10 sek.

Larry Gains, canadensisk o. brittisk mästare i tungvikt, vann en teknisk knock-out seger över Maurice Grielle, den franska mästaren, i 8:de rondan, i Leicester i England.

Grielle är en av de bästa boxare Frankrike haft sedan Carpentiers dagar, men han kunde föga uträtta emot den store Gains, vars seger sånt hans aktier högt bland boxningspubliken i Europa.

Mickey Walker blir antagligen Max Schmeling's motståndare i den planerade 12-ronders matchen om världsmästerskapet i tungvikt i Los Angeles. Det antages, att matchen kommer att gå av stapeln i februari någon gång.

Endast en minut varade matchen i Göteborg mellan svensken Gunnar Anderson o. den franske welterviktaren Emile Carpentier. Fransmannen tog två gånger räkning till 8. Svensken Sundström vann vid samma tillfälle över fransmannen Kid L'Labour på k.o. i andra rondan.

Kan det vara, att franska

boxare uppehålla sig för mycket i Paris och icke nog i gymnastiklokalerna?

Charlie Belanger, den canadensiske mästaren i lätt tungvikt blev besegrad av Lou Scozza, Buffalo lätt viktare. Matchen gick i Flint, Mich.

A. B. S. har erbjudit finske tungviktaren Gunnar Barlund 12,000 finska mark och allt fritt för ett möte mot Nisse Ramm. Barlund har avslagit erbjudandet och samtidigt meddelat att han icke accepterar professionella anbud, innan han deltagit i Olympiaden.

Genom Dagens Nyheter har boxningsledningen i Warschau hört sig för om ett starkt svenskt lag kunde besöka Polen i början av januari. På senare tid har Polen sökt starkare förbindelser med de skandinaviska idrottsmännen, och dessa i sin tur äro alldeles begerade över den behandling de fått röna i Polen under sina besök därstädes.

Europatiteln i mellanvikt.

Stockholm den 26 nov. — Internationella Boxningsunionen har frantagit Heinz Domgörgen, Köln, Europatiteln i mellanvikt till följd av att han icke försvarat titeln.

Internationell ishockey.

Stockholm den 27 nov. — Stockholms A. I. K. har i Wien spelat två ishockeymatcher. Vid den första, i tisdags, segrade Wienlaget med 5 mot 1; i den andra, i torsdags, segrade A. I. K. med 1-0.

Svensk-norsk brottning.

Stockholm den 29 nov. — Norsk-svenska landskampen i brottning började på lördagen i Oslo. Efter lördagskvällingarna leda norrmännen med 6 mot 4.

Senaste sportnyheter.

Göteborg den 30 nov. — Söndagen var årets seglerdag i Göteborg. Guldplaketten tilldelades direktör Akerlund för erövrande av Entonnarpokalen.

Norrköping den 30 nov. — Vid simtävlingar i Norrköping på söndagskvällen satte Sven Pettersson, Stockholm, nytt svenskt rekord på 100 yards fritt simsätt med tiden 56.4.

Stockholm den 30 nov. — Ett canadensiskt ishockeylag kommer att gästa Stockholm i början av december. Fyra matcher komma att spelas å nya Ispalatset vid flyghamnen.

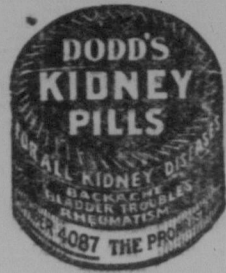
Stockholm den 30 nov. — Vid svensk-norske landskampen i brottning i Oslo segrade svenskarna med 19 mot 9.

Stockholm den 30 nov. — Stockholms A. I. K. segrade på söndagen i Zinn mot fotbollslaget Bata med 1-0.

Sveriges chanser vid vinterspelen i Lake Placid.

Sven Utterström och Gillis Grafström anses vara säkra trumfkort.

För S.C.T. från S. A. N.

I mer än ett tredjedels århundrade ha Dodd's Kidney Pills ansetts som det bästa medlet mot ryggsmärk, reumatism, blåsbesvär och andra åkommor förorsakade av dåliga njurar. De kunna erhållas hos alla återförsäljare för 50c. per ask eller 6 för \$2.50, eller direkt från Dodd's Medicine Co., Ltd., Toronto 2, Ont., mot försökslikvid.

Farhågorna för att Sverige skulle utebli från Olympiska spelen 1932 ha uttryckligt dementerats av Sveriges olympiska kommitté. Men trupperna till Los Angeles och Lake Placid komma av kostnadsskäl att skäras ned till respektive 75 och 20 man. Numerärt har Sveriges deltagande icke varit så blygsamt sedan 1908, men därmed är icke sagt att de trupper som resa över nästa år äro de sämsta som representerat Sverige.

I Los Angeles är det väl endast i brottning, modern femkamp, ridning och segling som Sverige har några större utsikter att hemföra olympiska medaljer, ehuru häck. och medeldistanslöpare samt trestags- och stavhoppare kunna tänkas komma med överraskningar. Större chanser ha däremot de Skid- och möjligen även skridskotävlingarna komma att fullständigt domineras av de tre nordiska länderna. De norska och finska hastighetslöparna på skridsko låta knappast besegra sig av sina amerikanska konkurrenter; och bland konståkarna äro norskan Sonia Henie och svensken Gillis Grafström de förnämsta segrarspiranterna. Om den lilla svenska skridskoprinsessan, Vivi-Anne Hultén, kan göra sig tillräckligt gällande i den hårda konkurrensen, är mera ovisst.

Ifråga om backlöpning och kombinerad back- och terränglöpning stå de norska skidlöparna i en klass för sig. Sverige skickar dock tre av sina yngre backlöpare, Gustaf Rylander från Falun, Holger Schön, Stockholm och Sven Eriksson, Selånger, av vilka den sistnämnda kanske kan tränga sig emellan några av norrmännen uppe på toppen av prislistan. De största möjligheterna att vinna en olympisk guldmedalj ha dock de svenska långdöparna. Det svenska trumfset på 50 km., Sven Utterström, som flera gånger slagit norrmännens bästa i deras egen och Europas förnämsta tävling, "Holmenkollenrendet", befinner sig ju sedan början av detta år i Amerika och bör, väl acklamiterad och van vid Lake Placidterrängen, kunna hävda sin ställning som världens främste långdöpare på skidor. Från Sverige komma ytterligare fem långdöpare nämligen Gustaf Jonsson, Axel Wikström, Sivert Mattsson, Nils Svård och Karl Lindberg och dessutom räknar man på de båda amerikansvanskarna Sven Åström och Hilding Pettersson. Sammanlagt torde Sverige alltså komma att representeras av åtta långdöpare, av vilka fyra specialtränade för 50 km. loppet och lika många gå in för 18 km. distansen.

Särskilt på den sistnämnda sträckan komma de norska, möjligen även de finska löparna att bjuda svenskarna svår konkurrens. Som Lake Placidterrängen är relativt lätt och öppen att täva i bli de finska löparna, vilka liksom de svenska äro norrmännens överlägsna på lätta och medelsvåra banor, att räkna med. Den enda segrare, som i förväg kan utpekade med relativt stor säkerhet är Sven Utterström. I övrigt kan man konstatera att åtminstone långdöparna bli en inre uppgörelse mellan Sverige, Norge och Finland, liksom vid de olympiska spelen i St. Moritz 1928. Då vann P. E. Hedlund 50 km. loppet (Utterström var sjuk) med två andra svenskar; två norrmän och en finne närmast. 18 km. loppet vann norrmannen Grøttumsbraaten med ytterligare tre norrmän och en finne före Hedlund's om blev bäste svensk. I den kombinerade tävlingen voro likaledes de sex bästa skandinaver, medan i backlöpning en centraleurope lyckades belägga tredje plats och Monser U. S. A. blev sexa.

ORDET FRITT.

Vem är det som...?

Well, well, well, sa Charlie en gång. För min del visste jag inte att Linderholms brev endast var avsett för män. Och tänk jag som i min dumhet trodde, att det var för alla. Jag får då säga er att vi alla, och ni med, begär en dumhet ibland. Ingenting kan egentligen bli vunnit på att föra saker till torgs, tror jag. Det är nog som Edison, den store uppfinnaren sade: "Friendship is the heaven of life." Endast å denna grund skall världen bestå, och det tycker jag att Linderholm skulle förstå. Om vi blivit missförstådda i vandrigen genom livet är det ej därför sagt, att vi kunna vältra undan de stora stenarna, medan vi leva och jämna vägen för resten av vandrigen. Och vem har ej blivit i någon grad missförstådd? Prästerna, såväl som vi andra, äro människor. Ingen är fullkomlig, och därför är livet just som det är. Min konfirmationspräst var en god man, men ville jag icke tro på honom, så var det ju min sak. Om de hade att leva och följa samma väg som Mästaren visade och önskade, så blev det nog ej så många goddagspiltar ibland dem. Det kanske icke skadade många av dem att arbeta i kolgruvorna några år, så kanske de finge lära sig vad arbete är för slags ting. Jag beklagar på det livligaste, att ni kommit i klorna på dem, men det de sätta de ock en gång skörda, där om kan ni vara nog så övertygad. Detta skulle dock lära eder att intet klandra, ty det för ju ingen som helst nytta med sig. Det är ej mindre än ett dusin gången jag läst om och om igen om Canadas luffareunder och endast önskade att ni sett alla de andra. Det må ni medgiva, att det är dumt och barnsligt att köra på med den visan.

Linderholm har två frågor, han vill ha besvarade, och om jag nu vågar, så skall jag i all enkelhet göra det, trots att jag tar mig friheten som kvinna. Men kanske ni är kvinnohatare? "För män, som ej sympatisera med oss", heter det. Ja det är nog ej många av S. C. T:s manliga läsare, om det ens

finns någon av dem som gör det. Kanske om ni hade gjort det eder väg blivit jämnare. Den första frågan är: Tors jag orda om mina personliga angelägenheter i en tidning? Svar: Skulle var och börja skriva om sina motgångar smådelser baktalerier och därav följande sömnlösa nätter då mångt hjärta velat, så att säga, sprängas bekymmer av sorg och tusen bekymmer, var det bäst att icke få en sådan tidning till stånd. Då bleve vilken avis som helst får liten.

"Bjuder mig min kallelse och plikt att så göra?" Svar: Ingulunda, ty det har ej något gott med sig. Följaktligen är det till ingen nytta.

Stockholmska.

Hjälp åt de behövande i jul.

Julen står för dörren och med den de många kraven på vars och ens penningbörs. Många och mycket, må väl läggas på hyllan och avstås från, ty det är naturligtvis icke överallt så gott om pengarna. Men det finns då en sak, man ej bör förglöma, och det är att hjälpa dem, som ha det sämre ställt och först och främst de små barnen.

Den skandinaviska Centralkommiteen har beslutat att använda ett visst belopp för att sprida litet glädje i de fattigas hem i jul. Men kommittén har heller ej så mycket att vara med i jul. Och den hemställer därför till alla som ha litet att vara med eller till övers att insända till kommittén vad de kunna ha råd med.

Kommitténs medlemmar skola var i sin stad fördela det hela efter bästa förmåga. Det är ingen fara för att icke medlen eller gåvor ej skola komma de behövande till handa. Alla gåvor, stora eller små, äro lika käkomna, och torde insändas till kommitténs kassör, konsul H. P. A. Hermanson, 470 Main str., Winnipeg, Man.

St. Lawrence-kanalen.

Canada framlägger nytt förslag.

Canada har framlagt ett nytt förslag med hänsyn till St. Lawrence kanalens utbyggande. Det går i det stora hela ut på att modifiera de redan föreliggande förslagen om ett projekt i två stadier. Det nya förslaget är nu föremål för granskning.

Redare och fartygsbefäl eniga.

Stockholm den 25 nov. — Sveriges Redareförening och Sveriges Fartygsbefälsförening ha enats till följd av rådande ekonomiska förhållanden icke uppsäga avtalet den 30 november. Redareföreningen har beslutat att icke heller uppsäga andra avtal.

Lindrar irritationer i urinblåsan

Svaga njurar och irritationer i urinblåsan kunna utveckla sig till allvariga åkommor, om de icke hämmas i tid. Nuga-Tone renar ut ur kroppen skadliga ämnen och ger kraftfullt stöd åt nerverna och musklerna. När ni tar Nuga-Tone, känner ni redan efter en kort tid hur krafterna börja återkomma. Ni känna av lugn och känner er utvilad när ni vaknar, ni kan njuta livet. Köp en flaska Nuga-Tone förstast möjligt. Det säljes på apoteken. Om det icke skulle finnas bed apotekaren rekvisitera det från oss.

FÖLJETONG

MANNEN —
BETVINGAREN

av
Ruby M. Ayres

Nere i hallen stod gamla mrs. Smith; hon slöt Rosalie i famn och kysste henne ömt, medan tårarna strömmade utför hennes kinder.

För tjänarnas skull sade hon högt:

"Var rädd om dig och ha det bra på alla sätt." Därpå tillade hon viskande: "Vill du mig något, så kommer jag; skriv bara ett par rader."

Rosalie endast böjde på huvudet; hon kunde inte få fram ett ord.

Utanför väntade Garrick Smith vid bilen.

"Jag skulle gärna vilja se, att du kommer väl i väg", sade han och hoppade upp och satte sig bredvid henne. Men inte ett ord växlades under vägen till stationen.

Han fick tag i en tom kupé åt henne och hjälpte henne in med bagaget. Sedan stod han kvar utanför kupédörren.

Hans ansikte var blekt och blicken hårdare än vanligt. "Om du önskar något, så underrätta mig," sade han taffatt.

"Ja". Svaret kom kallt och stelt, men hennes hjärta var nära att brista av olycka. Om han endast ville säga ett vänligt ord. Om han endast ville be henne komma tillbaka och, om än aldrig så litet, visa att han höll av henne!

Då dörren stängdes, tog Garrick Smith ett steg tillbaka. Dörren slog igen och konduktören avlägsnade sig.

"Adjö!" sade Garrick Smith. "Adjö!" tvingade hon sig att svara så liknöjt som möjligt.

Hon sträckte till hälften fram handen för att fatta hans, men drog den hastigt tillbaka. Var på taget satte sig i gång.

Plötsligt ljöd över hennes läppar, i det hon sträckte sig ut.

"Garrick, tack för allt vad du gjort för mig, och jag ångrar..." Mera kunde hon inte säga.

Men hon såg hur det ryckte i hans ansikte.

"Du har ingenting att tacka mig för", svarade han. "Det är mitt fel att det gått som det gått."

Rosalie sjönk ned på sätet och brast i gråt.

Hon hade följt sin egen vilja och var nu äntligen fri! Men hon var olyckligare än någonsin.

Hon hade bestämt sig för att fara till en liten badort i Devonshire, där hon bott en gång. Innan hon blev gift. Hon tog in på ett gammalmodigt hotell längst nere på stranden, med vittrappade väggar, ojämna golv och låga tak, så man knappt kunde gå rak.

Hon hade trott, att hon skulle bli lycklig där vid havet och i solskenet; hon hade trott sig finna lugn och ro, men hon vandrade i stället rastlöst omkring dagen lång, ensam och förtvivlad.

Garrick Smith hade hennes adress men skrev inte.

"Varför skulle han förresten göra det?" sade sig Rosalie, när tredje dagen kom och ännu intet brev anlät.

Så en dag fick hon brev från Eileen Inglefield.

"Kära Rosalie.

Jag känner, att jag måste skriva och meddela dig, att Jevon och jag gifte oss i förmiddags och nu tillsammans lämna England. Jag förstår, att du skall hata mig för det jag gjort, men fränsett det att jag håller gränslöst mycket av Jevon och även tror att han håller av mig, tror jag att du en dag skall inse att detta var bästa lösningen för alla parter. Jag avskyr förmaningar, men det skulle glädja mig få höra, att du vänt åter till din man. Jag vet, att han älskar dig, och du skall säkert också hålla av honom, om du försökte förstå dig på honom. Om du kunde skicka mig ett litet brev, skulle jag bli uppriktigt glad. Med bästa hälsningar

Eileen."

Rosalie läste brevet till slut. Därpå sjönk hon avsvimmande ned på soffan.

I detta tillstånd återfanns hon av värdsbusvärdinnan en stund senare. Orolig för henne lade hon henne på sängen och skickade efter doktorn.

"Ni har överansträngt er", sade hon i det hon fortfarande höll Rosalies kraftlösa händer och hällde i henne några droppar konjak. "Ni är inte stark, det är för mycket för er att gå hela dagen, som ni gör. När doktorn kommer..."

"Har ni skickat efter doktorn?" utbrast Rosalie förtvivlad. "Adjö!" tvingade hon sig att svara så liknöjt som möjligt.

Men hon var för svag för att göra vidare invändningar, och hon var tacksam att få ligga stilla och känna vindarna spela in genom det öppna fönstret. Jevon var gift med Eileen! Det betydde föga. Det var ju endast ytterligare en prövning till alla de andra. Hon slöt ögonen förbi av utmattning.

Då hon åter vaknade upp, stod läkaren bredvid henne, iakttagande henne med sina på samma gång forskande och goda ögon.

"Hur har det här gått till?" frågade han vänligt, i det han fattade hennes hand. "Ni lär ha överansträngt er, efter vad den gamla damen sade mig där nere", fortfor han. "Ni har tagit för långa promenader. Vad skall er man säga?"

"Jag är ensam här", sade Rosalie rodnande. "Min man kunde inte följa med hit. Jag är förresten inte sjuk... jag tycker om att gå... hemma går jag mildtals..." Hon avbröt sig plötsligt.

"Hemma!" Hur långt bort var inte det, och hon fick tårar i ögonen, när hon tänkte på Garrick Smith. Inte bekymrade det honom, att hon var ensam och sjuk.

"Hm!" utbrast doktorn. "Ni måste vara mycket rädd om er de närmaste månaderna. Håll er så mycket som möjligt i solen... det gör er bara gott. Men vad promenader beträffar..."

Rosalie såg upp förvånad och reste sig på armbågen.

"Men... men jag är inte sjuk?" stammade hon.

"Inte just sjuk", svarade han skrottande och ruskade på huvudet, "men... min kära fru Smith, vet ni inte, att ni inom kort skall bli mor?"

Rosalie betraktade honom ett ögonblick slagen av häpnad. Därpå blev hon mörkröd och vände bort huvudet samt gömde det i kuddarna.

"Bli mor...? På ett barn! Det var alldeles ofattligt.

Ett barn! På något sådant hade hon aldrig tänkt; ett barn, vars far var Garrick Smith... vad skulle han säga? Hon kunde inte tänka; hon var bedövad av den överraskande nyheten.

Den gamle läkaren klappade henne vänligt på axeln.

"Se så!" sade han, "ni borde i stället vara glad och stolt. Tycker ni inte om barn? Jo visst, gör ni det, det göra alla kvinnor."

Rosalie svarade något, som han inte kunde uppfatta.

När den gamle mannen gått, låg Rosalie försjunken i tankar. Plötsligt gick över hennes läppar en viskning: "Mor".

Om endast hennes mor hade levat! Och tårarna började nu strömma utför hennes kinder. Hon hade längtat efter lycka, och nu hade den kommit till henne på detta sätt.

Hon såg nu, rätt som det var, den gamla mrs. Smiths vänliga ansikte framför sig och hon erinrade sig hennes tröstande ord:

"Är det något du vill, så skriv bara ett par rader, och jag kommer."

Rosalie visste, att den gamla skulle hålla ord; hon var visserligen en enkel, obildad människa, men Rosalie var viss om, att hon skulle stå vid sitt ord, kostad vad det ville.

Efter en stund kom värdinnan in till henne.

"Är det ingenting ni önskar att jag skall göra för er", frågade hon vänligt. "Doktorn påstod, att ni behöver sällskap... att ni inte får vara så mycket ensam."

Rosalie smålog med en liten skälvning på läpparna.

"Jag skulle önska, att min svärmor komme hit", sade hon. Gamla mrs. Smith blev således efterskickad.

TRETTONDE KAPITLET.

Mrs. Smith blev alldeles ifrån sig, när hon fick brevet från Rosalies värdinna! Hon var ensam, då det kom, och störtade ögonblickligen ut i trädgården för att söka på sin son.

Hon träffade på honom i närheten av stallet i sällskap med en egendomsagent och när hon nalkades dem, hörde hon Garrick Smith säga:

"Ta vad ni får för stället...! Jag bryr mig inte om vad de betala, bara jag blir av med det." Han hann inte säga mer, ty i detsamma såg han modern komma.

"Vad är det?" frågade han kort.

Hon kom framspringande och chaufferad och andfädd.

"Jag har fått underrättelse från Rosalie... inte från henne själv men från hennes värdinna. Hon ber, att jag skall resa dit; Garrick... hon är inte frisk, stackars barn."

Garrick ryckte brevet ur moderns hand och läste det. Därpå såg han på modern.

"Du reser förstas inte?" "Reser inte!" upprepade hon

förvånad. "Naturligtvis gör jag det... och det genast. Jag tar första tåg. Käre Garrick, vad menar du?"

"Hon har ju uppträtt illa mot dig... därför trodde jag..."

"Om du ser efter när taget går, skall jag packa ner vad jag behöver", sade hon.

Garrick Smith bad egendomsmäklaren om ursäkt för att han var upptagen, varpå han följde med modern in.

Han hade numera uppgivit allt hopp, och det var därför som han i sin förtvivlan beslutit sälja sitt lantställe.

"Om hon verkligen är sjuk...", sade han plötsligt. "Om hon är sjuk."

"När du var barn och låg sjuk, bäddade jag alltid ner dig", svarade hon. "Jag kanske förefaller gammalmodig, men jag kan verkligen skriva över att vara en utmärkt sjuksköterska."

Hon skyndade upp på sitt rum och packade ner det lilla hon behövde för resan, medan Garrick Smith studerade tidtabellen och sade till om bilen.

Hela hans inre var i fullkomligt uppror. Rosalie, stackars barn, måtte ha blivit allvarligt sjuk, eftersom hon skickat bud på hans mor. Hon hade ingen annan att vända sig till; själv längtade han till henne och önskade att han kunde fara själv och trösta henne.

Han hade senast samma förmiddag hört talas om Jevon Mulvaney's brädstörtade giftermål, och han visste inte, om han skulle vara glad eller ledsen.

Glad för sin egen skull, led han för Rosalies.

Han skjutsade sin mor till stationen, och han stod länge kvar utanför kupédörren, tveksam om vad han skulle göra.

"Telegrafera till mig, så snart du kommer fram", sade han för väl tjugonde gången. "Och om det är någonting du eller hon behöver, så skola ni få det till er."

Mrs. Smith nickade strålände av lycka; hon var inte alls hägad att se saken från den allvarsamma sidan.

"Jag skall telegrafera till dig, naturligtvis skall jag göra det", sade hon. "Hur dags är jag framme?"

"Klockan sex, såvida taget inte är försenat", svarade han för väl tjugonde gången. Telegrafstans inte förrän åtta, så du hinner mycket väl skicka mig ett telegram. Men lova mig, att du inte döljer någonting för mig?"

Därpå gav Garrick modern en avskedskyss på kinden.

Garrick Smith for tillbaka hem liksom i en dröm. Hans första tanke hade varit att resa till henne, men hon ville ju inte träffa honom. Och när han tänkte tillbaka på deras gemensamma förflutna, kunde han inte erinra sig, att hon en enda gång sagt ett vänligt ord till honom, utom när hon begärde pengar för att tillfredsställa sitt lyxbegär.

Hur bittert var inte ett sådant minne för honom — för honom som älskade henne så högt.

Han hade inte ro att företa sig någonting. Varje ögonblick väntade han med otålighet underrättelse från henne. Först tio minuter före åtta kom ett kortfattat telegram, som var nära att komma hans hjärta att stanna.

"Kom genast, Mor."

Garrick Smith tog ögonblick-

ligen Londontåget och var inom en timme i Waterloo. Härifrån tog han bil fram till sitt må.

Det var första gången i sitt liv som Garrick Smith kände sig tacksam över att han var förmögen. Nu skulle han inte vara på pengarna. Och han andade riktigt fritt, när han susad fram i bilen på Hampshir Road.

Det var en vacker kväll, var och stjärnklar. Luften var fyll av de ljuvligaste väldofterna men Garrick Smith var blint och döv för allt — utom för tanken på sin hustru. Hon lå mycket illa sjuk, annars skulle hans mor inte skickat bud efter honom. Hon kanske i det ögonblicket t. o. m. var döende!

Han vred händerna i förtvivilan, medan stora svettdroppar pärlade utför hans panna. Skulle han aldrig mera återse henne! Om han ändå varit ömmanre mot henne! Han hade varit för grov för henne, hade aldrig förstått henne; undra därför på, att hon hatat och känt frustration för honom.

Han lutade sig fram mot chauffören.

"Kan ni inte sätta storrart?" frågade han.

Mannen vid ratten svarade att han höll högsta möjliga fart, men att vägen var slirig.

Först halv fyra på morgonen, lörde de in på den lilla ödsliga bygatan.

Mänen stod högt på himlen, förgyllande hela det lilla slumrande samhället med sina strålar.

Garrick Smith steg ur bilen så snart de nått fram till det lilla samhället och fortsatte sedan till fots. I endast ett halvlyste det — här tänkte han med bavan, här är det som Rosalie bor.

Då han kom närmare, drog rullgardinen åt sidan som om någon hört hans steg på den tysta gatan, och kort efter hörde han farstudörren försiktigt öppnas.

"Garrick! Jag förstod, att du skulle komma!" sade gamla mrs. Smith, vars profil avtecknade sig i mörskenet. "Jag kände igen dina steg redan på lång håll..."

"Hur är det med Rosalie...? avbröt han henne.

Det lyckligaste leende för över mrs. Smiths ansikte på samma gång som tårar strömmade utför hennes kinder, under de hon samtidigt omtalade för honom, vad Rosalie anförtrot henne.

"Hon är rädd för dig, de lilla stackarn, men ändå... är då längtat hon efter dig. Ho ångrar sig, hon erkänner att hon burit sig illa åt, men nu..."

"Vet hon, att jag kommer...? avbröt henne Garrick Smith.

"Jag har ingenting sagt men... hon är klarvaken och har känt igen dina steg..."

Han slet sig ur moderns arm och vände sig om för att öppna dörren bakom henne.

"Garrick! Var snäll mot henne... var riktigt öm..."

Garrick Smith gick upp för den mörka smala trappan. Han gick liksom en sömndrucker endast vägled av den lilla ljusstrimman från Rosalies rum.

Han darrade som ett asplöv innan han vågade fortsätta, och tannade ett ögonblick på trappavsatsen rädd för att gå in.

Hon kanske inte ville ta emot honom! Hon kanske hatad honom, allra helst nu då hon Forts. å sid. 16.

WINNIPEG-LÄKARE.

Dr. M. RADY
LÄKARE och KIRURG
Föreningsläkare för Vasaorden och Norden.
283 Portage Avenue.
(100 Toronto General Trust Bldg.)
hörn av Portage och Smith.
Kontorstid: 2 — 6 e.m.
Kvällsmottagningar efter överenskommelse.
Telefon: 24 480 Bostaden: 49 763
Om svar ej erhålles ring 42 309

Dr. P. A. ECKMAN
Svensk Tandläkare.
Gott Tandläkarearbete
Hörnet Main St. & Logan Ave. Tel.: 88 667

DR. S. C. PETERSON.
SVENSK LÄKARE och KIRURG.
Specialist för behandling av veneriska sjukdomar.
703-4 McArthur Bldg.
(Nära Portage & Main.) Over Child's Restaurant.
Mottagningstid: 10 f.m. — 8 e.m. Helgdagar: 10 — 12 f.m.
Tel. kontor: 24 165. Bostad: 47 235.

Dr. B. J. GINSBURG
Praktiserande läkare och kirurg.
SPECIALIST
Veneriska, Köns-, Urin- och Hudsjukdomar.
Mottagningstider: 9 f.m. — 5 e.m. Helgd. 10 — 12 f.m.
493-4 McArthur Building (nära Portage & Main)
(ovanför Child's Restaurant)
Telefoner: Kontor 88 591. Bostad 24 962

Dr. K. J. BACKMAN
Specialist för hud-, njur-, urin- och veneriska sjukdomar.
307 McARTHUR BUILDING, 211 PORTAGE AVENUE
(Ovanför Child's Restaurant)
Mottagningstider: 10 till 6. Helgd. 10 — 12 f.m.
Tel. Kontor 21 091. Bostad 80 450.
SVENSKA TALAS

DR. BRANDSON
LÄKARE och KIRURG
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmor endast eftermiddagen från 2 till 4.
Telefoner:
Kontor, 21 834. Bostad, 27 122
Winnipeg, Man.

DR. GRAHAM WILSON
Specialist.
Njurlidande, blodsjukdomar, veneriska sjukdomar, hudsjukdomar.
Mottagningstid 9 f.m. till 5 e.m.
666 1 2 Main St.
Tel.: Kontor: 28 013. Bostad: 42 679

DR. GEO. H. CARLISLE
314-316 Toronto General Trust Building
283 Portage Ave.
Mottagningstider 11-12, 3-5
Specialist i Ögon-, Öron-, Näs-, och Balssjukdomar

DR. H. T. J. NYLANDER
212 Medical Arts Bldg.
Svensk Läkare och Kirurg.
Kontorstid 2-6 e.m.
Andra tider efter överenskommelse
Kontorstelefon: 86 331 Bostadstelefon: 42 638
Om intet svar erhålles ring 42 309

LÄKEROL
i "förkyllningstider" 3 (20c.)
askar sändes fraktfritt för 50c
Scandinavian Book Store
246 Logan ave. Winnipeg, Man.

OL, LIKÖRER ETC.
Officiellskade frukt extrakter för bryggnad av likörer i hemmen. Fullständiga beskrivningar. Pris 50 cents pr. flaska. Apparat för korkning av flaskor \$1.50, \$2.00. Kapsyler 50 cents pr. gross. Filter och sifon \$2.00. Kork, alla storlekar. Haum's malt, maltextrakt i burkar \$1.15, \$1.30, \$1.55.

TOBAK.
Garanterat ren tobak, Regalia Brand, mot postbeskatt fem pund eller mindre, Havana Rouge, Connecticut, \$2.25 pr. pund. Spread Leaf \$2.25. Oburg \$2.50. Quensel eller Parfum d'Italie \$2.90. Spread Leaf \$4.15. Valze \$1.75. Cut Natural Leaf pr. pund 85 cent, \$1.10, \$1.30, \$1.60, \$1.70.

RICHARD & BELIVEAU CO'Y LTD.
Established 1880. Manufacturers & Importers, 288 Main Str., Winnipeg.

BAGAGE, EXPRESS OCH FLYTTNINGAR
till eder tjänst
C. JOHNSON
391 Elgin Ave. — Tel.: 87 543

Agitationen för folknykterhet är fortfarande lika nödvändig nu sedan politikerna lagt beslag även på denna fråga.
E. W.

Skandinaviska Centralkommittén hade i måndags ord. månadsmöte å S. C. T:s expeditjonslokaler. Kassörens rapport utvisade att föreningen under november månad i år utbetalat \$78.25 och att inkomsterna under samma tid belöper sig till \$25.40. Kassabehållningen uppgår till \$125.90. Donationer ha utbetalats till ett antal personer, som avrest från landet, och totala utbetalda beloppet för detta ändamål uppgår till \$31.75. Utbetalda lån uppgår till en summa av \$17.15. För måltider ha betalats \$3.90.

WINNIPEG.

ADVOKATER.

W. J. LINDAL
Skandinavisk Advokatöyå
SOLICITORS — — BARRISTES
— NOTARI PUBLICI —
2nd floor, 325 Main St.
Telefon: 24 963. Bostad: 35 736
Winnipeg, Man.

JOS. T. THORSON, K. C.
Advokat.
411 Paris Bldg.
Telefoner:
Kontor: 24 471 Privat: 401 578

HOTELL.

CLUB HOTEL
652 MAIN STREET
WINNIPEG, MAN.
(Parlor in connection)
Snygga, trevliga rum från \$1.00. Enda brandsäkra hotell i Winnipeg med rum så lågt som \$1.00.
Chas. Gustafson & Altie Woods
F. d. innehavare av Viking Hotel.)

Woodbine Hotel.
Innehavare E. H. Hebb.
Rum till \$1.50 & \$2.00 pr. dag.
Speciellt pris pr. månad.
Varmt och kallt vatten i alla rum.
Biljardrum finnes.
Tel. 25 670 465 Main str.

DIVERSE.

PATENTER
Trade Marks—Copyrights
FETHERSTONHAUG & CO.
Den gamla etablerade firmen
38—37 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välgående firma. Skriv efter upplysningar.

A. S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRÅ
Begravningar ombesörjas punktligt och till moderata priser.
GRAVSTENAR
Tel.: 86 607.
Bardal Block, 843 Sherbrooke st.

FORSÄKRINGAR
ALLA BRANSCHER
PENNINGAR
TILL LÅGSTA RANTA
REEL BEHANDLING
Edward Hammarstrand
McFadyen Co. Limited.
Power Bldg.
Phoness:
Bost.: 403 818 Kont.: 25 331

C. H. NILSON
Dam- och herrskräddare
Andra dörren från Main St.
Kostymer och overrockar från \$35
Telefon: 27 021
Winnipeg, Man.
208 Logan Ave.

CAFE SVERIGE
Logan & Princess, Winnipeg.
rekommenderar sitt utmärkta kaffe med äkta svenska smörgåsar, kaffebröd, kakor, tårter och bakelser.
All slags bakverk från vårt bageri säljes.
Födelsedags- och brölloptårter.

SVENSKA
Fidskrifter, Tidningar, Böcker och Grammofon-skivor
Scandinavian Book Store
Winnipeg, Man.
248 Logan Ave.

Betala prenumerationsavgiften.
Spar icke till i morgon.

LÄR ENGELSKA
Insänd en dollar och ni erhåller 1sta uppgiften för en praktiskt.
HEMKURS I ENGELSKA för SKANDINAVER
BOKFÖRING och REVISION utföres
H. BRATVOLD, 6-256 Edmonton str., Winnipeg
Auditör & Bokhållare
Dimpl. fr. Dom. Business College. Ref.: Bank of Montreal.

ockans sammankomster och fester:

orsdagen den 10 december: I. O. G. T:s ord. sammanträde å Logan Hall kl. 8 e. m.

redagen den 11 december: "Nordens" ord. sammanträde å Scott Memorial Hall kl. 8 e. m.

Julfesterna.

Föreningen Norden, kommer i år att anordna sin ordvanliga julfest å Columbus Hall måndagen den 28 dec. kl. 8 e. m. Ännu är ej programmet till alla delar utarbetat men förmoda att det kommer att bli en fest i den gamla goda v gotter och andra godsaker, med dans kring julgranen och naturligtvis ett besök av allas år Santa Claus som kommer att roa småttingarna på sitt speciella sätt.

Vasaorden anordnar sin ordinarie jul- och nyårsfest måndagen den 4 januari 1932. Även denna fest kommer att hållas å Columbus Hall med början kl. 8 på kvällen. Efter ett väl sammansatt och gediget program följer förfriskningar och dans till förstklassig musik. Vi återkomma i nästa nummer med närmare detaljer om programmet och de speciella attraktioner, för vilka vasarna äro kända, när det gäller fester. Avvakta alltså vidare meddelande!

Mr. H. P. A. Hermanson

avreste i söndags afton till New York via Montreal. Mr. Hermanson kommer att uppehålla sig någon veckas tid i världsstaden i affärer för S. A. L:s räkning.

Ingenjör Edvin Wedin

avreste i söndags morgne med C. P. R. till Halifax, varifrån han fortsätter med S. A. L:s julbåt till Sverige. Ett antal

Jultrafiken till Sverige

har i år varit ovanligt stor i betraktande till de svåra tiderna i landet. Största antalet passagerare är emellertid folk, som ämna stanna hemma i Sverige och på sista tiden har avfolkningen av svenskkolonien i Winnipeg varit ganska stor.

I söndags afton samlades ett 50-tal av Svenska Amerika linjens julresenärer vid C. N. R-stationen och endast tre av dessa ha löst returbiljett.

Det är en egendomlig stämning, som griper en vid dessa avsked. Det bor en underlig glans i djupet av resenärernas ögon, och det är nog ej utan att en del av dem låter åren i Canada passera revy i dessa avskedsögonblick. För många innebär hemresan en befrielse från eundvkliga och oftast oförvällade umbäranden under dessa sista år här ute i Västerled, och det är ej underligt om de glädjas åt resan och åt utsikten att få komma hem igen. Hur det nu är — man blir en smula rotlös här ute i främmande land och oron sätter en sådan underlig prägel över hela ens liv att det kan kännas skönt att återgå till "den röda liggas stugan där hemma i Gålen". För oss, som stanna kvar, blir det tomt och stilla, men om vi betänka vad många av dessa hemvändande fått gå igenom under de sista två åren så blir det kanske lättare att glädjas med dem åt hemresan och julen.

I. O. G. T.

Logen Framtidens hopp nr 1. av I. O. G. T. avhåller sina ordinarie möten andra och fjärde torsdagen i varje månad å Logan Hall kl. 8 e. m. och uppmanas alla medlemmar samt envar intresserad i nykterhetsfrågan att infinna sig. Kom och bliv medlem i den enda skandinaviska nykterhetsföreningen i Winnipeg.

Lär engelska.

Efter att ha tillbringat sommaren och hösten som bokhållare vid det kända "Holst Point," Minaki, Ont., återupptager mr. H. Bratvold åter sitt arbete i Winnipeg som bokhållare och revisor och fortsätter likaledes med sitt försök att lära skandinaverna engelska per korrespondens.

En var vet själv, var skon klämmer, och vilket handicap det är att icke kunna uttrycka sig på engelska. Att tala språket klarar man nog snart — på sitt sätt — men att skriva det är värre.

Herr Bratvold anser det vara en stor uppgift att kunna bidra till att här i landet bibringa skandinaverna kunskaper om engelska, och han har offrat mycken tid och arbete på att finna ett system av praktisk och lättfattlig karaktär.

Skriv till honom under adress H. Bratvold, 6-256 Edmonton Str., Winnipeg, Man.

Kommunalvalen i Winnipeg.

Valresultaten nu offentliggjorda.

P. Bardal vald till älderman.

Resultaten av årets kommunalval har nu offentliggjorts och utvisa att mr. Fred H. Davidson, mr. Paul Bardal och T. D. Ferley invalts i stadsstyrelsen. Omval ha ägt rum av äldermännen John Blumberg och James Barry.

Älderman Ralph Maybank, som på ett så förtjänstfullt sätt skött sin ansvarsfulla och betydelsefulla post som ordf. i stadens nödhjälpskommitté hade i år icke ställt upp och älderman A. J. Roberts hade likaså undangett sig omval. I skolstyrelsen återvaldes

NU ÄR TID

att rekvirera julmaten.

Nyinkommet, väl sorterat lager av alla slags godsaker för julbordet såsom:

Lutfisk, både torr och lutad	Röda sagogrön	Svensk öl
Sill stor, fet	Majornas bröd	Enbärdricka
Sill inlagd	Bergmans bröd	Anjovis
Saltströmming	Flat (tunn) bröd	Kalassill
Surströmming	Skorpor	Vingasill
Rökt sill	Kaffe	Gufelbitar
Rökt lax	Brödkryddor	Kaviar
Lingon	Getost	Fiskbullar
Gula ärtor	Mesost	Sardiner
Bruna bönor	Gammalost	Medvurst
	Helfet ost	

Begär prislister. Insänd Eder order i god tid. Inkomna order expedieras i tur och ordning.

B. Wessberg,

406 Logan Ave.

Winnipeg, Man.

dr. F. Warriner och mr. W. Milton samt Dr. F. A. Smith och Mrs. Mary Dyma. I första roten invaldes A. E. Bowles och C. E. Graham.

Med Alderman Durwards nerlag förlorar arbetarpartiet en av sina sex representanter i stadstyrelsen.

Glöm ej julkvällen!

Det gamla vackra bruket att önska vänner och bekanta God Jul och Gott Nytt År kommer även i år att hållas i åra. Men det är icke utan att vi litet var känna på utgifterna för postporto och julkort. Särskilt är då inkomsterna så väsentligt minskats. Man vill behålla och bevara den gamla seden med julkvällen och varför icke då begagna det enastående goda anbud S. C. T. gör genom sina julkvällen. För 50 c. erhåller ni 2 rader och för \$1 4 a 5 rader och så när er julkvällen och nyårsönskan en så stor krets av edra vänner och bekanta. Ännu återstår några dagar till julnummers publicering. Insänd namn och money-order eller frimärken senast den 14 dennes.

Folk Art Society's fest

Å Walker teater blev en ny triumf för den europeiska folkmusiken och folkdansen. En fulltalig och intresserad publik hade samlats för att under ett par timmars tid följa en färggrann och strålände uppvisning av olika nationsgrupper, som i toner och rörelser återgav något av sin gamla nedärvda folkkultur.

Det var form och färg, rytm och harmoni i en omgivning, värdig dessa gamla traditioner och bruk. Ett stort antal nationer voro representerade och samtliga grupper skilde sig med stor heder från sina ofta nog så svåra uppgifter.

Var egen grupp gav en schwingfull och spänstig uppvisning av svensk folkdans och svensk folkmusik, och man hade endast att beklaga att icke Bellmanskvartetten denna gång kunde medverka. Det ryktas emellertid om, att vi vid en senare anordnad fest kommer att få åter se en mera fulltalig grupp av de våra uppträda. Därmed vare icke sagt att våra representanter denna gång kommo långt ner på skalan. Tvärtom!

Det är med ett visst vemod man iakttagit att intresset från själva ledningens sida tycks i någon mån ha slappnat och det var nog så och så bestämt med

reklamen i år. Men allt skall ju gå i sparsamhetens tecken även om i en del fall snålheten bedrar visheten.

Festen gavs, som vanligt är, för välgörande ändamål och det är att hoppas att behållningen blir den allra bästa, ty i år om någonsin blir det många som titta efter innehållet i "Tribunes Stocking Fund."

Hur man undviker

vintersjukdomar.

De kalla vintermånaderna förorsaka oftast minskad vitalitet, och personer, som icke av naturen äro härdade, bli lätt förkylda eller få sjukdomar, som ofta nog visa sig vara synnerligen dyrbara.

Att öka vitaliteten och styrkan genom att stärka de vitala organen medelst ett hälsomedel, är av stor vikt och betydelse, och personer, som följa denna regel, undgå också sjukdomar och åkommor, som förorsaka så mycket onödigt lidande, och som så väsentligt minska organens vitalitet och styrka.

Nuga-Tone rekommenderas på det varmaste som en ypperlig medicin och ett förstklassigt läkemedel, när det gäller att skydda kroppen mot smittosamma sjukdomar och att stärka organen och svagare kroppsdelar. Våra läsare göra klokt i att läsa Nuga-Tone annonserna, som förekomma å annan plats i tidningen, och därav inhämta uppvisningar om denna utmärkta, hälsobringande medicin.

Andrew McNichol död.

Tisdagen den 1 dec. avled helt hastigt en av Winnipeg's mest kända affärsmän, mr. Andrew R. McNichol. Dödsorsaken var hjärtslag, som drabbade honom under hans morgonpromenad.

Mr. McNichol var född i Beverley i Ont. och erhöi sin utbildning i hemtrakten. Efter avslutade skolstudier begav sig McNichol väster ut och etablerade sig vid 21 års åldern som affärsmän i Clyde. Efter att ha haft ganska goda framgångar inom denna branch begav han sig till Winnipeg, där han i många år varit en av stadens ledande affärsmän, huvudsakligen inom mäklar- och fastighetsbranchen.

Många äro de institutioner, vars ekonomiska ställning och framtid tryggats tack vare den filantropiska verksamhet, mr. McNichol utövat. Över 6 milj. av hans stora förmögenhet har gått till välgörande ändamål,

barnhem, lasarett.

Jordfästningen ägde rum i torsdags eftermiddag från Thompsons kapell, varefter stoffet fördes till Ont., där det kommer att jordas i den bortgångnes fädernebygd.

Dekorationstävlan.

Kontanta priser komma i år att utdelas upp till en summa av \$200.00 enbart från Manitoba Electrical Assoc. för det vackrast dekorerade hemmet i Winnipeg denna jul. Priser komma även att utdelas för hem belägna i förstäderna St. Vital, St. James, Fort Garry, St. Boniface och East och West Kildonan.

\$50.00 utdelas till innehavaren av det vackraste hemmet av alla de i tävlingen deltagande och anmälda.

Någon speciell avgift för deltagande i denna tävlan förekommer givetvis icke och anmälningsblanketter kunna erhållas i alla elektricitets- och järnaffärer. Anmälningstiden utgår den 21 dec. och domslut avkunnas den 22 till den 31 dec.

Helt säkert blir det många som deltaga i denna trevliga, synnerligen tilltalande tävling och vi förmoda, att ett stort antal Winnipeg-hem i år komma att stråla i alla regnbågens och jultidens glittrande färger.

Mr. John Berg,

uppmärksam meddela sig med S. C. T. exp. i och för uppvisningar ang. ett paket kläder, borttappade på vägen mellan Melfort och Disdale, Sask.

POPULAR EDUCATION —

(Continued from page 10)

salaries of the teachers are fixed by the Riksdag. The communes have to provide the school buildings, supply the teachers with quarters and heating, and to defray 1-10 of that amount of the teacher's salary which corresponds to the minimum salary fixed for a woman teacher. The balance of the cash salary is wholly defrayed by the State, in addition to which the State provides special grants for the salaries of teachers of the non-compulsory subjects of sloyd and domestic economy. For the budget year 1928-29 the above-mentioned State grants for salaries and special remunerations (apart from cost of living bonuses) are estimated at, in round figures, 52 million kronor. In addition there are special grants for the Norwegian elementary schools to a total of 1,400,000 kronor.

Följetong —

Forts. från sid. 14.

visste att hon skulle bli mor till hans barn?

Inför denna tanke glömde han allting annat. Det var betecknande för en man som han. Allt vad hon brutit förlät han i detta ögonblick.

Hon hade lidit, men det hade också han gjort. Men han var beredd att försona allt och han var stark nog att utplåna det förflyttna och hjälpa henne att börja ett nytt liv — om hon så önskade tillsammans med honom.

Från hustruns rum hördes en sakta snyftning; han tvekade inte längre utan öppnade försiktigt dörren och gick in.

Han smög på tå fram till ängen.

"Rosalie!" viskade han.

Hon ryckte till och fäste sina sorgsna ögon på honom.

De sågo på varandra under

öjupaste tystnad, hon med ångslan, blandad med hopp, och Garrick Smith med all den ömhet han var mäktig. Men det var Rosalie som först bröt tystnaden.

"Garrick, Garrick...! Kan du förlåta mig? Inte i dag, det begär jag inte... men en gång i framtiden..."

Under hela vägen från London hade Garrick Smith tänkt över hur han skulle be henne om förlåtelse och bedyra för henne, hur högt han älskade henne. Men nu stod allt som stilla för honom. Han föll på knä och slöt henne i sina armar.

"Jag älskar dig", var det enda han kunde frampressa.

Hon sköt honom tillbaka med en blick av tvivel och tacksamhet, men med en kvävd snyftning lade hon därpå sitt huvud mot hans bröst.

"Jag skall göra allt för dig, jag skall försöka gottgöra allt jag brutit mot dig", sade hon.

"Du vet hur högt jag älskar dig", framstammade han till svar, och jag tror att vi en gång åter skola..."

"Ack Garrick", avbröt hon honom. "Du är den bästa i hela världen."

Det låg kanske i dessa ord mer sanning än hon själv anade, men det hon sade kom från djupet av ett varmt kännande angerfullt hjärta.

Och där utanför i den klara vackra kvällen stod gamla Mrs. Smith blickande upp mot månen. Och samma ord gingo härvid över hennes läppar.

"Min son, han är den bästa som finns! Gud välsigne honom, Gud välsigne dem båda... hans hustru och min son, den bästa i hela världen!"

SLUT.

E. L. Anderson. (Kenora)

The Royal Bank of Canada har åter meddelat mig, att en iten avbetalning på Eder växel nte skulle avvisas, om så voro att Ni kommit på bättre tankar. Av alla mina försunliga gäldenärer vet jag ingen, som intresserar mig mera än Ni, Herr Anderson. Det är den gamla iknelsen om modern och den största sorgerna ligger en närmast om hjärtat, Eder härdnäckade vägran att betala den na växel väcker både min och undras odelade beundran. Men kulle inte en sådan ihärdighet kunna användas på ett bättre ändamål?

Om den gamle sagokungen Hans Chrstian Andersen levat i dessa dagar hade säkert hans saga om tennsoldater, aldrig kommit till och vi hade istället fått oss till livs en sedeläran en berättelse ur verkligheten benämnd "Den ständaktige gäldenären". Har Ni äst berättelsen om tennsoldaten? Om icke så gör det genast och drag lärdom av densamma. Jag skulle nämligen högst öarna se att Ni delade tennsoldatens öde. Ty, som sagt, såsom varande mitt sorgebarn ligger Ni mig ganska nära om hjärtat. Endossenten.

ELITE TAXI

80 866

I förening med pool-runn Bad och Raksalong.

217 Logan ave.

FÖR SVERIGERESAN I ÅR

SVENSKA AMERIKA LINJEN

Direkt till Göteborg på 7 dygn!

Stor prisnedläggning

i Tredje Klass till Sverige

KUNGSBOLM \$95.50

GRIPSHOLM \$93.00

Drottningholm \$93.00

Tur- och Returbiljett

Till Sverige och tillbaka till Canada i Tredje Klass.

KUNGSBOLM och \$160

GRIPSHOLM \$156

DROTTNINGHOLM \$156

Aterresan från Sverige kan ske när som helst inom två år.

Beställ hyttplats NU!

Turlista fr. N.Y. fr. Halifax

Drottningholm 16 Jan. 18 Jan.

Drottningholm 23 Feb. 25 Feb.

Gripsholm 3 Mar.

Drottningholm 24 Mar. 26 Mar.

•Juleekskursion

För vidare upplysningar, beställningar av hyttplats, biträde vid utfärdande av nödiga papper etc., hänvända man sig till närmaste agent för linjen eller till

SWEDISH AMERICAN LINE

470 MAIN ST., Winnipeg, Man.
1410 Stanley St., Montreal, Que., P. Q.
526 Second Ave., Minneapolis, Minn.
209 White Bldg., Seattle, Wash.

DAHL STEAMSHIP AGENCY

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

FÖRENINGSS - ANNONSER

Sjukhjälpsföreningen

NORDEN

Stiftad 1900.

Möten andra fredagen i varje månad å Scott Memorial Hall kl. 8 e.m. Sekretärer: Emil Seaberg, 2162 Gallagher Ave. Sjuk. Ödfr.: Ernie Hallonquist, 396 Logan Ave. Tel.: 29 053. Finanssekretärer: Alexis Christensen, 186 Scotia St., Tel.: 53 119, Winnipeg.

Biljetter medlemsavgiften årligen och finansierat starkaste skandinaviska förening. Alla medlemmar som tor längre eller kortare tid ombyta vistelseort uppmannas att omedelbart underrätta förening, sekr. därom.

VASA ORDEN

Logen No. 259 "Strindberg"

Möter 4:de fredagen i varje månad Scott Memorial Hall, 218 Princess St. kl. 8:15 e.m.

Sjuk. Ödfr.: Lars Mattsson, 326 Union Ave. Tel.: 501 939.

Finanssekretärer: Florens Nilsson, 396 Logan Ave. Tel.: 27 021.

Res. Tel. 501 327.

sekretärer J. A. Gustafson, 208 Logan Ave. Tel.: 27 021.

Vasa Orden har nu över 90,000 medlemmar. Logen "Strindberg" är Winnipeg's största svenska förening.

I. O. G. T.

Logen No. 1.

FRAMTIDENS HOPP

Möter kl. 8 e.m. 2:a och 4:e torsdagen i varje månad hos logens medlemmar. L. D. O.

L. Holmgren, 418 Sinclair St.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.

Winnipeg's enda svenska nykterhetsförening.